

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జనవరి 2022

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైష్ణవ మార్గపత్రిక

సంపుటి: 39 సంచిక: 09

స్వామి వివేకానంద జయంతి

12-01-2022

శ్రీ రత్న జయంతి (18-12-2021) సంపర్చించా పూజ్య గురువుత్వ శ్రీ అలివేలు పుంగమ్మ తలి స్నిగ్ధిలనే జలగిన వేడుకలలనే గురువుత్విక శీఘ్రత అడిదం వేడవత్త, శ్రీ అడిదం శ్రీకాంతి దంపతులు కన్ధద శీసాయి లీళామృతం(సూతన ముద్రలు), తమిళ నిలది హసిరతులు(సూతన ముద్రలు) గ్రంథాలు పురాయి సూతన ఆంగ్ సంపత్తరం 2022 క్యాలెండరు లిషటల వేశారు.

ఆసులు పొడ్చుగెలు చేసుకోవడమంటే

ఏదుణి?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

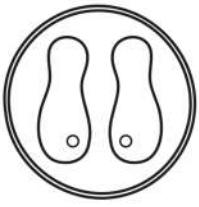
మన జీవితం గులంచి లోతుగా ఆలోచిస్తే మన వ్యక్తిత్వానికి ఏమాత్రమూ ప్రాధాన్యమునుట్టు తోచదు. మనదేహంలోనిపదార్థమంతా బయట ప్రకృతినుండి అన్నపాసీయాల రూపములో వచ్చినదే. దానిని మనదేహ రూపంలో నిలిపి జీవధర్మాలతో ప్రవర్తించేలా చేసే సూత్రం గూడా మనం నిఖిలంచుకొన్నాది గాదు. అదే మనను, ఈ అనంతకోటి జీవరాశిని సృష్టించి నడిపిస్తున్నది. అటి యి సృష్టియంతటినీ చేసి ప్రకృతి సూత్రాల ననుసలించి నడిపించే విశ్వశక్తిలో అంతర్భాగమే! మన మనసులో చెలరేగే ఆలోచనలు, హృదయంలో పెల్లుబడి భావాలు, వాటి ననుసలించే మన ప్రవర్తన - యిందులో ఏటి మనం నిర్ణయించుకొనేది గాదు. ఆ విశ్వశక్తి చేసిన యి సృష్టియొక్క తత్త్వమే మన నిర్ణయాలనుగూడ అనుక్షణమూ రూపాంచిస్తూంటుందని తోస్తుంది.

ఈ భావం స్వప్తంగానో, అస్పప్తంగానో మానవ జూతియంతటికి యి విశాలసృష్టిని చూడగానే కల్గుతుంది. ఈ భావమే ప్రపంచ చరిత్ర పాండుగునా విశ్వజీనీనంగా ప్రకటమౌతూ వచ్చిన మత భావానికి మూలం. మానవ తాత్త్విక చింతన, వైజ్ఞానికమైన పరిశోధన మరియు

అపారమైన భక్తిభావాలకూ మూలమైంది. ఈ సృష్టియంతటికి కర్తృయైన ఆ శక్తియే దైవమని చాలినంత లోతుగా గుర్తించిన సత్యద్రుష్టిలందరూ ఆయన అనురహితికి, శక్తికి అబ్బిరపడ్డారు. జీవులకు మాతృత్వము, వాత్సల్యము, గుడ్డలోనో లేక గర్జంలోనో పెరుగుతున్న జీవికి ముందుముందు అవసరమవుబోయే శారీరక మానసిక నిర్మాణం యిచ్చిన ఆ దైవమెంత దయామయుడికి గుర్తించి జీవితమంతా ఆయనపట్ల కృతజ్ఞతతో ప్రవర్తించడమే మన జీవితానికంతటికి మూలస్తుంభమైంది. ఇందుకు సాధనంగా ప్రాకృతిక జీవితమంతటినీ రూపాంచించుకొనడమే మతాల తత్త్వం. సం॥రం పాండుగునా అనేక వేడుకల, పండుగల రూపంలో ఆ భగవంతుడనురహించిన శక్తిసామర్యాలకు, బాహ్యమైన ప్రకృతి సంపదకు అందరూ కలిసి కృతజ్ఞత తెల్పుకొనడమే అనసు పండుగలు చేసుకొనడమంటే! అటువంటివాటిలో సంక్రాంతి ఒకటి.

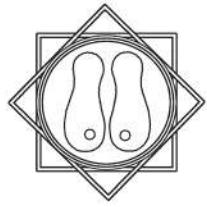
పండుగలు రెండు రకాలు. రాముడు, కృపుడు వంటి అవతార పురుషుల జీవిత సంఘటనలకు సంబంధించినవి కొన్ని. దేవతలకు మాత్రమే సంబంధించి, అలా చెప్పబడే

ప్రకృతిశక్తుల సామూహిక కార్యమైన సంవత్సర చక్రానికి సంబంధించిన పండుగలు కొన్ని. సంక్రాంతి, ఉగాది, కార్మిక ధనుర్మాసాలు మొల్లనవి యి రెండవకోపకు చెందినవి. సం॥రం పాండుగునా ప్రకృతి రూపంలో భగవంతుడు మనకు చేసిన మేలుకు కృతజ్ఞతలు సామూహికంగా తెల్పుకొనేవే యి పండుగలన్ని. ఇలానే రోజంతటిలోనూ సంధ్యాపందనము వైశ్వదేవమువంటి విధులు, దానము మొల్లన ధర్మాలు - అన్ని భగవంతునికి ఆయన అంశలు, ప్రకృతి శక్తులూ అయిన దేవతలకు ఆధ్యాత్మికమైన అనురహ రూపాలైన బుమలకు మనం తెల్పుకొనే కృతజ్ఞతలే. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే సీతి, ధర్మాచరణ యావత్తూ భగవంతునిపట్ల కృతజ్ఞతతో గూడిన విధేయతే. భావమే! యిట్టి ఆచరణ అనుక్షణమూ భగవంతుని రూపాలైన జీవులన్నిటిపట్లు కళ్లియండాలని సాయిబాబా గూడ తమ ఆచరణద్వారా బోధించారు. వారి గురువుపట్ల వారికెంత కృతజ్ఞతతో! ఆయన ప్రసాదించిన విలువలేని యిట్టుకరాయిని గూడ సాయి తమ ప్రాణంతో సమానంగా చూచుకొన్నారు. అటి విరగడమంటే వారి ప్రార్బం మిగతా 29వ పేజీలో

సెరంగుబాబు

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:39

జనవరి-2022

సంచిక:09

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘సాయిబాబా’

విషయ సూచిక

01.	అసలు పండుగలు చేసుకోవడమంటే ఏమిటి?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	సాయి సేవలో శ్రీమతి ప్రధాన్ స్తుతులు	(నేకరణ) ఒక రాజమంత్రి పారకుడు	05
03.	పరిపుత్రులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	07
04.	ఆంగ్రీ సూతన సంవత్సరాది	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్	08
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	12
06.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి పెద్దింటి విజయ	16
07.	ప్రేమ స్వరూపుడు	శ్రీ కె. ఎన్.ప్రసాద్	18
08.	బియ్యాజీ అప్పుజీ పాటిల్	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	22
09.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	కె. సుబ్రహ్మణ్యం; జి.కె. దూబే; ఆరణి హనుమంతరావు	24
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ వేంకటేశ్వర్రు	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068

Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ అర్.ఎన్. శిథర్, పిపోచ. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయిబోచో పత్రికలో వెలువడే వ్యోమాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యాలు.

నోయు సేవల్స్ ట్రైమెంట్ ప్రధాన

స్పూన్‌ల్యూ

(సెకరణ) ఒక రాజమండ్రి పారకుడు

తన భర్తకంటే మహాభక్తురాలైన శ్రీమతి ప్రధాన్ బాబా తన కుటుంబము నెలా అనుక్షణము రక్షించారో, వారెంత సర్వజ్ఞులో చెప్పినటి ఆమె మాటలలోనే విందాము:

“నా జిడ్డు బాబు కొకసాల సాఫ్ట్‌టుకము వచ్చింది. వైద్యుడు శవబిలాడు. మేము నిరాశ చేసికొన్నాము. నేను నా దైవమైన బాబానే ప్రార్థించాను. బాబా దర్శనమిచ్చి “ఎందుకే డుస్తావు? జిడ్డు యిప్పుడు బాగానే ఉన్నాడు. ఉదయము 6, 6.30 గంటలకు ఆహారమియ్యి” అన్నారు. తెల్లవారేటప్పటికి జిడ్డు ఆడుకొంటున్నాడు. నేను వెంటనే ఆహారమిచ్చాను. వైద్యుడు వచ్చి జిడ్డును చూసి ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు. ఎందుకైనా మంచిదని ఆ రోజు ఆహారము ఏమీ పెట్టివద్దన్నాడు. కానీ ఉదయమే జిడ్డుకు ఆహారమిచ్చాననీ, అది అప్పుడే జీర్ణమైపోయిందనీ ఆ వైద్యునకు తెలియదు.”

“నా జిడ్డుకు అప్పుడప్పుడు మూర్ఖ వచ్చేది. ఒకనాటి రాత్రి 11 గంటలకు స్వప్నములో బాబా కనపడి “నిద్రపోతున్నావా? లే, లే, సీ జిడ్డుకు మూర్ఖ వస్తుంది జార్త్త” అన్నారు. నేను ఆత్మముగా లేచిచూస్తే జిడ్డు సుఖంగా నిద్రపోతున్నాడు. బాబా మాటలపై విశ్వాసముంచి వేడిసీళ్ళు, నిప్పు, ఉడుకులోము వదైరా సిద్ధము చేసికొని నిద్రపోకుండా అలాగే కూర్చున్నాను. తెల్లవారు జామున 2 గంటలకు జిడ్డుకు మూర్ఖ వచ్చింది, నేను అస్త్రి సిద్ధము చేసికొని ఉన్నాను గనుక అరగంటకే తగ్గిపోయి జిడ్డుకు ప్రమాదము తప్పింది. బాబా ముందుగానే స్వప్నములో నన్ను హెచ్చరించకపోతే ఏమయ్యేదో గదా!”

“ఒకసాల బాబు స్వప్నదర్శనమిచ్చి తమ పాదములవద్ద పసుపు, కాపాయము ఉంచమన్నారు. నేనలాగే వాటితో పూజ చేశాను (కలలోనే). ఈ కలనుగూర్చి నానాసాహాబ్

చందోర్కర్తతో చెప్పగా ఆయన “వెండి పాదుకలు చేయించి శిలాదీ వెళ్లి బాబా పాదముల వద్ద పుంచి, వాటిని తెచ్చుకొని నిత్యపూజ చేసుకో” అన్నారు. నేనలాగే వెండి పాదుకలు చేయించుకొని శిలాదీ వెళ్ళాను. నన్ను చూడగానే బాబా రెండు కాళ్ళు చాపి వెండి పాదుకలను వారి కాళ్ళపైనుంచి పూజ చేసుకోమన్నారు. నేనలాగే చేశాను. బాబా వాటిని నాకిస్తూ ప్రక్కనే ఉన్న చందోర్కర్తతో “ఈ తల్లి నా పాదుకలను చేయించి తీసుకొని పాశితోంది” అన్నారు. అంటే బాబా నా పూజ అంగీకరించారని ఎంతో సంతోషించాను.”

“బాబా అప్పుడప్పుడు ఏ కారణము లేకుండానే అందలిని ఎంతో కోపముతో తిట్టటము. కేకలు వేయటము చేసేవారు. ఒకసాల నేను శిలాదీ వెళ్ళినప్పుడు అలాగే చేస్తారనుకొన్నాను. బాబా అటువంటిదేబి చేయలేదు సలకదా

నేను సాయంత్రము మశీదుకు వెళ్లినప్పుడు “నేనిరోజు ఎవరిమీద కూడా కోప్పడలే” దన్నారు. నేను మనస్సులో అనుకోన్నటి వారికెలా తెలిసిపోయిందీ!”

“ఒకసారి మశీదులో బాబాకు పూజ చేసుకొంటున్నాను. పూజ మధ్యలో నన్ను ఒకసారి వసతికి వెళ్లిరమ్మన్నారు. అటి గుర్వాజ్ఞ. అలాగే వసతికి వెళ్లేటప్పటికి నా జిడ్డ గుక్కపట్టి ఏడుస్తోంది. పాలిచ్చి సముదాయించి మశీదుకు వచ్చి పూజ పూర్తి చేసుకొన్నాను. మశీదుకు మా వసతి ఎంతో దూరమైనా నా జిడ్డ ఏడుస్తున్నట్లు కన్నతల్లియైన నాకు తెలియపోయినా సాయమాతకెలా తెలిసిందీ?”

“ఒకసారి టైపాయిడ్ జ్యారమున్న నా జిడ్డతో శిలిడీ ప్రయాణమైనాను.

డాక్టరు వద్దన్నా లెక్కచేయలేదు. జిడ్డ రైలులో కూర్చోలేదు; పడుకోబెట్టాను. జబ్బతో ఉన్న జిడ్డతో శిలిడీ వెడుతున్నందుకు సాటి ప్రయాణీకులు నప్పుతారేమా అని సిగ్గుపడ్డాను. శిలిడీ చేరేటప్పటికి నా జిడ్డకు జ్యారము తగ్గి బాబా ఎదుట లేచి నించున్నాడు! బాబా నాకేసి తిలిగి “ఇప్పుడు ఎవ్వరూ నవ్వరులే” అన్నారు.

“బాబా సమాధి చెంబిన మరునాటి రాత్రి నాకొక కల : “బాబా మరణావస్థలో యున్నారు. అటి చూచి నేను ‘బాబా చనిపోతున్నా’రన్నాను. బాబా ‘సాధువులు చనిపోరు, సమాధి చెందుతార’న్నారు. బాబా శలీరము నిశ్చలమైంది. ‘అక్కడున్న వారంతా ఏడుస్తున్నారు. నాకింక దుఃఖమాగలేదు’ తెల్లవారేటప్పటికి అన్నాచించినీకర్ వద్ద నుండి

విజయదశమినాడు బాబా సమాధి చెంబినట్లు జాబు వచ్చింది.”

“19-10-1918 రాత్రి నాకొక కల : “బాబా వచ్చి నాకు మూడు రూపాయలిచ్చారు. కలలో సామ్యు తీసికొనుట అశుభమని బాధ కలిగింది. బాబా ‘తీసికిం, తీసికిం సీ పెట్టిలో దాచుకున్నదంతా నాకియ్య అన్నారు’ ఉదయమేలేచి నేను నిజంగా పెట్టిలో దాచుకొనిన సామ్యంతా బాబా కర్క కాండకు షిల్పి పంపివేశాను.”

బాబా ఒకసారి నాతో ‘ఎవరైనా నిన్ను పబిమాటలంటే అవసరమైతే ఒక్కమాటతో సమాధానము చెప్పు, ఎవరితోనూ కలహించకు’ అన్నారు.

బాబా తమను సమీన వారినెందలనో ఈ విధముగా పలరక్కించారో మనము చెప్పలేము.●

పీఠివ్యాప్తి

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మీరు దత్తాత్రేయుడు సంపూర్ణమైన భగవదవతారమని, సద్గురువులందరూ ఆయన రూపాలేనని, అట్టివాలని ఆత్మయించక మోక్షమేలేదని ప్రాస్తున్నారు. నా మిత్రులాకరు దత్తస్వామి యోగనాథుడు మాత్రమేనని, యోగము షడ్జర్షనాలలో ఒక్కటి మాత్రమే గనుక సాంఖ్యాది ఇతర సాంప్రదాయాలకు ఆయన గురువు కారని, ఆయన గులంచి వేదాలలో ప్రస్తావన లేదని, ఆయన గులంచి ఒక్క ఉపనిషత్తుకూడ లేదని, దశావతారాలలో ఆయన పేరు లేదని కనుక ఆయన సంపూర్ణమైన భగవదవతారము కాదని, మనకు శ్రీకృష్ణుడిక్కడే ప్రమాణమని అంటున్నారు. మీ సమాధానమేమటి?

- ఎమ్. రాధాక్రిష్ణ, వైదరాబాదు.

జవాబు:- శ్రీ కృష్ణుడు మనకు ప్రమాణమని అంగీకరిస్తే సృష్టాదిలో వివస్వంతుడు - మనువు ఇక్కాకులకు తనమండి ప్రాప్తించి తర్వాత కాలాంతరములో శిథిలమైన యోగవిద్యను తాను మరల బోధిస్తున్నానని అర్జునుడికి బోధించిన యోగవిద్యకూ, మీ మిత్రులు తలచే యోగవిద్యకు సంబంధమేలేదు. సర్వకాల సర్వావస్తులలోనూ వలించని సమత్వము, యజ్ఞ దాన తపః కర్మలనుండి యుద్ధాది స్వధర్మాచరణదాకా అన్నింటినీ అట్టి భావముతో నిర్వహించే కౌశలమే యోగమని చెప్పాడు శ్రీకృష్ణుడు. దానివల్లనే మీమాంసలో చెప్పబడిన కర్మ, కల్పంలో చెప్పబడిన యజ్ఞాదులు

ఉత్తమ పురుషార్థాలపుతాయని కృష్ణుని భావం. జీవితమంతటినీ పరమార్థ సాధనంగా మార్చేదే యోగమని ఆయన భావం. ఆయన బోధను ర్ఘంథస్థం చేసిన వ్యాసుడికి అది సముత్తమే. కనుక శ్రీ దత్తాత్రేయుడు యోగనాథుడన్నపుడు నకల మోక్షవిద్యలకు ఆయన మూల పురుషుడు. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహాశ్వర, పరబ్రహ్మలు ఏకమైన విశ్వజిసీనమైన గురు స్వరూపమాయన. రావణ దుర్యోధనాబి దానవ సంహారణ, భూభార నిర్వహణాబి పరిమిత కార్యాన్ని నిర్వహించేవాడు గాదు. కనుకనే ఆయన తనను తాను దత్తం చేసుకున్న అయోనిజ సంభవుడు. గీతా శాసనాన్ననునుసలంచి జన్మించిన

ప్రతివారూ మరణించవలసినదే. కాని శ్రీ దత్తాత్రేయుడు మరణ రహితుడు. విశ్వస్యాప్తి వికాసంకోసం తపస్సు చేసిన అత్తి, అనసూయల తపఃఫలం! ఆయన పూర్ణావతారం కాకుంటే యింకెవరు? ఈయన కార్త్రవీర్యర్జునుడికి అప్పాంగయోగము, యదుప్రహోదులకు అవధాత రూపంలో జ్ఞానమార్గాన్ని బోధించినవాడు. ఇక పురాణాలలో అవతారంగా ఆయన పేరొన్నబడలేదనడం అసత్యం. హరిపంశము, విష్ణుపురాణము, భాగవతములలో దత్తాత్రేయుడు మత్స్య, కూర్చు, కృష్ణ అవతారాలతో సమంగా పేరొన్నబడ్డాడు. భారతము శాంతి పర్వములోని తొమ్మిబింటిలో మిగతా 29వ పేజీలో

ఆంగ నూతన సంవత్సరింపది

ప్రాజ్య గురుపత్రి శే అలివేలు మంగళ్లు

(జనవరి 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

జీ నవల 1. ఆంగ్లేయుల నూతన సంవత్సర ప్రవేశం. కాలాన్ని గులించిన వారి వారి అవగాహనను బట్టి, అంచనాల ప్రకారం కాలాన్ని అనేక సాంప్రదాయాలవారు అనేక రకాలుగా విభజించుకున్నారు. కానీ ఎవరి లెక్కల ప్రకారం చూసినా కొభ్రిగా అటూ యిటూగా అందలి అంచనాలు ఒకే విధంగా వుండడం గమనార్థం. కనుక కాలం ఒక నిర్దిష్ట ప్రణాళిక ప్రకారం నడుస్తుండడం మాత్రం వాస్తవం. అయితే 'ఈ కాలాన్ని యిలా విభజించుకోవడము, ని రేడ్లి శిం చు కో వడ మూ ఎందుకు? ప్రకృతిపరంగా అన్ని జిలగిపోతుంటాయి గదా! మనమూ అలాగే వుంటే సలపాదా! సృష్టిలోని ఏ జీవికి లేని ఈ ఆలోచన మనకెందుకు వచ్చింది?' అన్నాచి ప్రశ్న. ఓసికి సమాధానం గూడ మామూలే.

మానవుడు మనస్సు గలవాడు గనుక, మనస్సు వూరికే వుండలేదు గనుక అన్ని విషయాల పలెనే ఈ విషయాన్ని గులించి గూడ ఆలోచించడం జిలగించి అని. ఈ సమాధానం సలయ్యేనదే. కాలాన్ని యిలా విభజించుకోవడం వలన వుండే ప్రయోజనాలు గూడ మనకు తెలిసినవే. ఇలా చేయడం వల్ల ఒక నిర్దిష్ట ప్రణాళిక ప్రకారం ఏ వ్యవహోరమైనా చేసుకోవచ్చు. ఇలా కాలాన్ని విభజించుకోకపోతే చాలా పనులు సజావుగా జరగడానికి అవకాశం లేదు. కనుక కాలాన్ని విభజించి కాలమానాన్ని తయారు చేసుకోవలసిందే. అప్పుడే అన్ని సక్రమంగా జరగడానికి అవకాశం వుంది.

అయితే ఈ 'సక్రమంగా' అన్న పదానికి అర్థమేమిటి? - సక్రమంగా పనిచేయడం అంటే

ఏమిటి? సక్రమంగా పనిచేయకపోతే ఏమవుతుంది? అనే విషయం కొంచెం ఆలోచిద్దాము.

సృష్టిలో ప్రతిటి ప్రకృతి నీర్దేశించిన ప్రకారం సక్రమంగా పనిచేస్తుంటుంది. ఉదాహరణకు సూర్యుడు మొఫాన ర్రహగోళాలు గతి తప్పకుండా సక్రమంగా పనిచేస్తాయి. భూమి తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ సూర్యుని చుట్టూ తిరగడము, అలాగే ఇతర ర్రహగోళాలూ ఒక క్రమ పద్ధతిన తిరగడమూ జరుగుతూ వుంటుంది. అలాగే మన శలీరంలో గుండె, శౌస కోశము, మెదడు మొఫానపా విరామం లేకుండా సక్రమంగా పనిచేస్తుంటాయి. అలా సక్రమంగా పని చేస్తుంటేనే సృష్టి సజావుగా సాగడానికి అవకాశం వుంది. సూర్యచండ్రాదులు ఏమాత్రం గతి తప్పినా, అలాగే శలీరగత అవయవాలు గతి తప్పినా జీవనం

అస్తువ్యస్తమవుతుంది.

అంతేగాదు. సృష్టిలోని
ర్ఘాగోళాలే గాక సకల చరాచర
జీవజాలము ఒక నిర్ద్ధప్ప కాలపలమితి
ప్రకారం పని చేస్తుంటుంది.
సూర్యచండ్రాది ర్ఘాగోళాలు
నిర్ద్ధప్పకాలంలో పనిచేయడం వల్ల
పగలు, రాత్రి ఏర్పడడము, బుతువులు
ఏర్పడడము జరుగుతుంది.
అందువలన ప్రకృతిలోని సకల
జీవరాశి జన్మించడము, జీవించడము,
మరణించడము జరుగుతుంది.

అందువలన ప్రకృతిలోని ప్రతీభి
కాలానుగుణ్యంగా ప్రవర్తించడం
జరుగుతుంది. బుతువుల ప్రకారం
ఎండ, వాన, చలి రావడము,
పంటలు పండడము మొ॥నవస్త్రీ
జరుగుతాయి. అలాగే జీవులు రాత్రి
నిఱించడము, పగలు మేల్కొనడము
జరుగుతుంటుంది. ఒకవేళ ఏదైనా
కాలాన్ననుసలంచి ప్రవర్తించకపోతే
జీవన వ్యవస్థ దెబ్బతింటుంది.
ఉదాహరణకు బుతువుల ప్రకారం
ఎండ, వాన, చలి రాకపోతే అంటే
ఎండాకాలంలో వర్షాలు, అలాగే
వర్షాకాలంలో ఎండలుగానీ వస్తే
సృష్టిలో అస్తువ్యస్తమేర్పడుతుంది.
అలాగే ఎవరైనా పగలు నిఱించడము,
రాత్రి మేల్కొనడము జిగితే ఆరోగ్యం
దెబ్బతింటుంది.

అంతేగాదు, ప్రకృతిలోని ప్రతీభి
కాలానుగుణ్యంగానే ప్రకృతినిర్దేశించిన
ఒక ధర్మం ప్రకారం ప్రవర్తిస్తుంటుంది.
అంటే కాలానుగుణ్యంగా వేటి ధర్మాన్ని
అఖి నిర్వాలించకపోతేగూడ జీవన
వ్యవస్థ దెబ్బతింటుంది. అనలు ధర్మం
అంటే ఏమిటి?

ధర్మాన్ని సామాజిక ధర్మము,

మ్యక్కిగత ధర్మము - అంటే శారీరిక ధర్మము, మానసిక ధర్మము అని మూడు విధాలుగా విభజించవచ్చు. సృష్టిలోని ప్రతిభి (చలనము లేనివి గానీ, చలనము గలవి గానీ) ప్రకృతి సిద్ధమైన తమ ధర్మాన్ననుసలించి ప్రవర్తిస్తుంటాయి. కానీ మనిషికి మనస్సుంది గనుక తనకు తోచిన విధంగా ప్రవర్తించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఈ క్రమంలో అతడు సామాజిక, శారీరిక, మానసిక ధర్మాల ప్రకారం నడచుకుంటే నడచుకుంటాడు, లేకపోతే లేదు.

ఉదాహరణకు సకల జీవరాశి ప్రకృతి సిద్ధమైన ధర్మం ప్రకారం సూర్యోదయంతో జాగ్రత్తిని పాంచి సూర్యాస్తమయం తర్వాత నిఱిస్తాయి. ఆహారం కోసం అన్వేషించి ప్రకృతి వాటికి నిర్దేశించిన ఆహారాన్ని తీసుకుంటాయి. అలాగే మానవునికి గూడ వుండవలసిన శారీరిక

ధర్మం అదే అయినప్పటికీ అతడు యిచ్ఛానుసారం ఎప్పుడైనా, ఎన్నిసార్లయినా తీసుకోవచ్చు. అలానే సమయాసమయాలతో సంబంధం లేకుండా నిద్రపోస్తావచ్చు.

ఇక్కడ మరొక విషయం గూడ వున్నది. ఒకవేళ కాలానుగుణ్యంగా ప్రకృతి ధర్మాన్ననుసలించి ప్రవర్తించినప్పటికీ ఇతర జీవులతో సామరస్యాన్ని గూడ పాటించవలసి వున్నది. అంటే ఒక జీవి వల్ల మరొక జీవికి యిభ్యంది కలగకుండా, నష్టపోకుండా ప్రవర్తించవలసి వుంటుంది. సృష్టిలో ఒక జీవి యొక్క మనుగడ వల్ల మరొక జీవి మనుగడకు నష్టం వాటిల్లకపోవడం మనం చూస్తున్నాము.

ఈ సామరస్యత ఎప్పుడైతే లోపిస్తుందో అప్పుడు ప్రకృతిలో సమతుల్యత లోపిస్తుంది. అప్పుడు

సామాజిక మానవత్రిక

ప్రకృతిలో వైపరీత్యాలు సంభవిస్తాయి. అంటే సమతుల్యతను నిలవడం కోసం వైపరీత్యాల ద్వారా ప్రకృతే తగులీతిన ప్రవర్తిస్తుందన్నమాట.

సృష్టి సజ్ఞావుగా సాగడానికి మూడు రకాలైన ధర్మాలను పాటించవలసి వుంటుందని చెప్పుకున్నాము.

మొదటిది సామాజిక ధర్మం. అంటే సాటి మనుషుల పట్ల మాత్రమే గాదు, ఇతర ప్రాణుల పట్ల కూడా సామరస్యంగా జీవించడం.

పూర్వకాలంలో మానవులు ప్రకృతిలోని సహజసంపదను అవసరమైన మేరకు ఇతరములైన వేటికి సష్టం వాటిల్లని లీతిన వినియోగించుకునేవారు. అందువలన సృష్టిలో సామరస్యము, సమతుల్యత దెబ్బతినేవి కావు. నేడు ఆధునిక విజ్ఞానం అభివృద్ధి చెంది మన సుఖసాఖ్యాల కోసం అవసరాలకు మించి ప్రకృతి నుండి పిండుకోవడం ఒకవైపు, రసాయనోత్పత్తుల ద్వారా మరొకవైపు ప్రకృతికి హని కలిగించడం జరుగుతున్నది.

ప్రకృతిలో సహజంగా వున్న వనరులను సహజితిన వినియోగించక కృతిమపద్ధతుల ద్వారా వినియోగించడం వల్ల నష్టాలు మనకు తెలిసిన విషయమే. ఉదాహరణకు సహజ ఎరువుల ద్వారా పంటలు పండించక కృతిమ రసాయనాల ద్వారా పండించడం వల్ల కలుగుతున్న నష్టాలను తెలుసుకుని నేటి శాస్త్రజ్ఞాలు నేడు సహజ ఎరువులకు ప్రాధాన్యతనివ్వడం గమనార్థం.

నేడు మన సౌకర్యాల కోసం, అవసరాల కోసం పదార్థాల, పరికరాల

ఉత్పత్తులకోసం స్థాపించిన పరిత్రమల ద్వారా, వాటి వలన తయారైన వివిధ రకాలైన ఉత్పత్తుల ద్వారా కాలుష్యం ఏర్పడి పర్యావరణంలోని సమతుల్యత దెబ్బతింటున్నది. అందువలన ఎన్నో కీష్ట సమస్యలను మనం ఎదురోపించి వస్తున్నది. రాబోయే కాలంలో యిది యింకా ప్రమాదకరంగా పరిణమిస్తుందని శాస్త్రజ్ఞాలు భావిస్తున్నారు. అందుకని సామాజిక ధర్మం పాటించడం ఆవసరమని తెలుస్తున్నది.

రెండవది శాస్త్రలక ధర్మం. నేటి పరిస్థితుల దృష్టాన్త శాస్త్రలక ధర్మాలు గూడా చాలా విషయాలలో మారిపోయాయనే చెప్పవచ్చు. ఆహార విషయంలో దాదాపు ఎవరూ సమయాసమయాలు పాటించడం లేదు. ఆహార విషయంలో తను జూర్తు వహించకుండా నోటికి రుచికరమనిపించిన పదార్థాలను ఇష్టమైచ్చినట్లు సేవించడం జరుగుతున్నది. నేడు మార్కెట్లో లభ్యమయ్యే తినుబండారాల వల్ల ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుందని తెలియినివారు, తెలిసినవారూ గూడ వాటిని తినడం జరుగుతున్నది. ఇక నిద్ర విషయం చెప్పుకోవడానికేమున్నది? ఈనాటి చదువులు, కార్బిన్ ట్రేకర్ ఉద్దీగాలు, టీ.వి.లు, సినిమాలు, కళబులు, పబ్లులు యిలా అనేక కారణాలుగా సమయానికి నిద్రపోయేవారు చాలా తక్కుమందేనని చెప్పవచ్చు. ఇక శరీర శుభ్రతకు, సాందర్భ పోషణకు ఉపయోగించే ఔంపూలు, సబ్బులు, క్రీములు మొటాన వాటి వల్ల శరీరానికి కలిగే నష్టం యింతా అంతా కాదు.

ఈ కారణాలుగా శరీరారోగ్యం దెబ్బతినక తప్పదు. అందుకనే నేడు మనమందరమూ అనేక శాస్త్రలక బాధలలో సతమతమవుతున్నాము.

ఇక మూడవబి, అతి ముఖ్యమైనది. మానసిక ధర్మం. మనస్య ధర్మం ప్రకారం నడుస్తుంటే - అంటే అదర్షంగా నడుస్తుంటే అట్టి అధర్మ ప్రవర్తకుని వలన ఇతరులకు ఎంత కష్టం కలుగుతుందీనన్నది మనపట్ల ఇతరులైవరైనా అధర్మంగా ప్రవర్తించినప్పుడు గానీ తెలియదు. అంటే మనసికంగా గూడ సాటి జీవుల పట్ల ప్రేమతో, సామరస్యంతో ప్రవర్తించడం ఆవసరమన్నామాట.

ఇతరులు మనకేటి చేయాలనుకుంటామో అది ఇతరులకు మనం చేయడం ధర్మమని పెద్దలు చెప్పారు. నేడు మనవులలో స్వార్థం పెలిగిపోవడం వల్ల ఉన్నదానితో సంతృప్తి చెందలేక లేనిదేనికోసమో తపన పదుతూ తాను కావాలనుకున్నా తనకు లేనిటి ఇతరులకుంటే ఓర్ధ్వలేక వాలికి లేకుండా పోవాలనే ఆకాంక్ష, లేకుండా చేయడానికి ప్రయత్నము, ఇతరులకు లేకపోయినా ఫర్మాలేదు, మనకుంటే చాలు అనే స్వార్థపూర్వాతమైన ఆలోచనలతో నేటి సమాజం కుతకుతలాడిపోతున్నది. ఇట్టి ఆలోచనల వల్ల డబ్బు, హార్టీడా మొటాన వాటిలో సుఖంగా జీవించవచ్చున్న ఆశతో యింకా యింకా సంపాదించాలన్న తపనతో నిజమైన సంతోషాన్ని, శాంతిని పొందలేకపోతున్నారు.

ఉదాహరణకు ఇచ్చివరకు కుటుంబంలోని వారందరూ ఎవరి కర్తవ్యం వారు నిర్విత్తంచేవారు.

మగవాళ్ళ సంపాదన బాధ్యత వహిస్తే ఆడవాళ్ళ ఇంటి వనులు, పిల్లలను చూసుకుంటుండేవాళ్ళ. మగవాళ్ళ ఎంత సంపాదిస్తే అంతలోనే ఆడవాళ్ళ ఇంటి నిర్వహణ చేసేవాళ్ళ. ఆడవాళ్ళకు సమయం వుండడం వల్ల పిల్లలతో ఎక్కువ సమయం గడపడానికి అవకాశం వుండేది. ఈనాడు డబ్బు సంపాదించడం ప్రథాన లక్ష్యంగా ఏర్పడడం వల్ల ఆడవాళ్ళగూడ ఉద్దీగాలు చేయవలసి వస్తున్నది. అందువలన వారు యిటు గృహా నిర్వహణ చేయలేక, పిల్లలనూ సరిగా పెంచలేకపోతున్నారు. తల్లిదండ్రులిద్దరూ సంపాదన ప్రక్రియలో తీలక లేకుండా వుండడం వల్ల పిల్లలతో గడపడానికి వారికి సమయం వుండడం లేదు. దానితో పిల్లలకు తల్లిదండ్రుల వద్ద నుంచి రావలసిన, వారు కోరుకునే ఆప్యాయత కొరవడి పిల్లలకు మానసికంగా ఏదో తెలియని వెలితి ఏర్పడుతున్నది. అంతేగాక తల్లిదండ్రులకు వున్న స్వార్థ పూరితమైన ఆలోచనల వల్ల, చర్యల వల్ల పిల్లలకు గూడ అట్టి స్వార్థపరత్వం రావడానికి అవకాశం వుండి వారు తల్లిదండ్రులను ప్రేమ, గౌరవాలతో చూడలేకపోతున్నారు. ఏ శాంతి, ప్రేమలకోసమైతే డబ్బు, హోదా మొంది జీవితావసరాలు కావాలని మనిషి ప్రాకులాడుతున్నడి అవే ఈనాడు కరువైపోతున్నాయి. సమయం లేక కొందరు, పిల్లలను పెంచడం కష్టమనే అభిప్రాయంతో కొందరూ పిల్లలను 2-1/2 సంవత్సరాలకే స్వాళ్ళకు పంపిడ్డామని తల్లిదండ్రు లనుకుంటుంటే, తల్లిదండ్రులను చూడడం కష్టమనుకుని వాళ్ళను

వృద్ధాత్మమంలో చేటిద్దామని పిల్లలు భావిస్తున్నారు. అందువలన మానసిక కాలుష్యం చోటు చేసుకుంటున్నది. అందువలన కుటుంబ వ్యవస్థ దెబ్బతింటున్నది. పూర్వములాగా ఉమ్మడి కుటుంబాలు లేకపోయినా ఒకే కుటుంబంలోని వారు అంటే తల్లి, తండ్రి, కొడుకు, కోడలు, మనవాళ్ళ, మనవరాళ్ళ కలిసి వుండడం గూడ కష్టమవుతున్నది. అంతేగాక ఇట్టి స్వార్థపరత్వంతో మానవ సంబంధాలు కొరవడడమేగాక ఒకలతోనొకరు నిర్దాక్షిష్యంగా ప్రవర్తించడమేగాక, అతి దారుణంగా ఒకలనొకరు చంపుకుంటున్నారు. మన ఆహారం కోసము, వినోదం కోసము అవసరానికి ఖంచి సాటి జీవులను చంపడం వలన కొన్నాళ్ళకు ఆ జీవజాతులు అంతలించిపోయే అవకాశం వుంది. ఈ విధంగా ప్రక్కతిలోని పశుసంపదను, వృక్షసంపదను, ఇతర వనరులనూ దుర్యానియోగ పరచడం వల్ల పర్యావరణకు నష్టం వాటిల్లతుంది.

కనుక అధర్పువర్తన వల్ల అన్ని రంగాలూ దెబ్బతిని, అన్ని విధాలుగానూ కాలుష్యం ఏర్పడుతుంది. అందువలన ప్రజల శారీరక, మానసిక, సామాజిక పరిస్థితులు అస్వయస్త మనుతాయి. అందువలన మానవ మనుగడకు అవరోధం ఏర్పడుతుంది.

స్వాష్టి కాలాన్ని శాసిస్తుంది. కాలం స్వాష్టి మనుగడను శాసిస్తుంది. ఇవి రెండూ పరస్పరానుబంధాలు. కాలం ఎంతో విలువైనది. జీవితం అంతకంటే విలువైనది. గడచిన కాలం తీలిగి రాదు. కనుక కాలధర్మం ప్రకారం ప్రక్కతి ధర్మాలననుసరించి సామాజిక, శారీరిక,

మానసిక విషయాలన్నింటితోనూ ప్రక్కతిలోని అన్నింటితోనూ సామరస్యంగా మెలగడం నేర్చుకోవాలి. అదే అసలైన ఆధ్యాత్మికత. ఆధ్యాత్మికత పేరుతో దేవతలనూ, మహాత్ములనూ ఆరాధిస్తా ఇతర జీవులతో సామరస్యం లేకుండా జీవించడమంటే ఆధ్యాత్మికత పేరుతో సమాజాన్ని వినాశనం చేయడమేనన్నమాట. సృష్టినంతటిసీ వినాశం చేయడానికి ఇది అన్నింటికంటే ఎక్కువదైన, అన్నింటికంటే నీవమైన పద్ధతి. అంతకంటే ఫోరమైనది మరొకటి లేదు. అంతకంటే ఆధ్యాత్మికత పేరు లేకుండా కాలధర్మం ప్రకారం ప్రక్కతి ధర్మాలను పాటిస్తా సాటి జీవుల పట్ల సామరస్యంతో జీవించగలవాడే నిజమైన ఆధ్యాత్మికేత్త. అందుకని స్వార్థపూర్వాలతమైన నీచ ప్రవృత్తి కలిగిన మనలోని హీనజాతివాడిని వెళ్ళగొట్టాలి. అప్పుడే కాలాన్ని సఖ్యానియోగ పరుచు కు న్నవాళ్ళమ వు తాము. ఈ నూతన ఆంగ్ల సంవత్సరంలో మనలోని స్వార్థ, మమకార, అసూయ, ద్వేషాది హీనజాతివాళ్ళను వెళ్ళగొట్టి పైన చెప్పుకున్నట్లు ఆయా ధర్మాలననుసరించి సాటి జీవుల పట్ల సామరస్యంతో మెలుగుతూ ప్రక్కతిలోని అంశమైన మనం ప్రక్కతిని అన్ని విధాలూ సఖ్యానియోగ పరచుకుంటూ, కాపాడుకుంటూ తద్వారా మనమూ శేయస్సును పొందే ప్రయత్నం చేద్దాము.

వారాలాప్యము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వారాలాపమునే యిందుధిము గ్రాంథికభాషణిలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రుక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషణిలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

ఎనిమిదవ ప్రసంగము

నొధువు : తన దగ్గర గోచిగుడ్డ మాత్రమే వున్నా దానిపట్ల నాబి అనే భావన వుంటే అబి బంధనము. కానీ లక్షల కొణ్ణి ధనము వున్నప్పటికీ నాబి అనే భావన లేకపోతే బంధనము కాదు.

జిజ్ఞాసువు: మమత్వము ('నాబి' అనే భావన) లేకపోతే వస్తువులను సేకలించడం ఎలా సాధ్యం? వశిష్ట మహార్షి సమర్థుడైనా కుటీరంలో నివసించేవాడు. ధనము సంగతి అలా వుంచండి. రెండవ రోజుకు కావలసిన జయము కూడా ఆయన కూడిపోతేవాడు కాదు. మీరు భగవంతుని వాక్యాలను అంగీకరిస్తారని చెబుతున్నారు.

శిష్యవర్ధము : సద్గురువులు సాక్షాత్కార్తు కృష్ణ స్వరూపులు. వారికి భగవంతు ప్రమాణము కానవసరం లేదు.

జిజ్ఞాసువు: సద్గురువులకు భగవంతు ప్రమాణం కాకపోవచ్చ. మీరు అయినా గీతను అంగీకరిస్తున్నారా?

శిష్య : మా సద్గురువులు మాకు కృష్ణభగవానుని వంటివారు. వారి మాటలను అతిక్రమించి మేము భగవంతును మాత్రము ఎలా అనుసరించగలము?

జిజ్ఞాసువు : పురాణాలలో ఇలానే చెప్పబడివున్నది. కలియుగంలో శ్రుతి, స్మృతి, పురాణాలను ప్రమాణంగా అంగీకరించరు. రాత్రి, పగలు కూడా ధనాన్నే ఉపాసిస్తారు. అనురపవృత్తి కలిగిన వాక్యాలనే ప్రమాణాలుగా తీసుకుంటారు. ఇది అంతా పురాణాలలోని భవిష్యవాచి.

గతా గీతా నాశం క్వచిడపి పురాణం వ్యహగతం
విలీనాః స్మృత్యర్థాః నిగమనిచయో దూర మగమత్ ||
ఇదానీం దైదాస ప్రభృతివచ్ఛైర్వీక్ష పదవీం
తదేవం జానీమో కలియుగః తష్ఠైవైష మహిమా ||

భావము: గీత నశించింది. పురాణాలు పోయాయి.

స్నైతులు అడుగంటాయి. వేదాలు అంతలించాయి. ఇప్పుడు ధనదాసుల (ధనాన్ని నేచించేవారి) వాక్యాలే మోక్షాన్ని ప్రసాదించేవి. ఇదంతా కలి ప్రభావము.

కాబట్టి ధనదాసుడైన మీ సద్గురువుల వాక్యాలు కూడా ప్రమాణం అనే మాట నిజమే.

భగవట్టిత మీద వేలకొలచి టీకలు ప్రాయబడ్డాయి. ఎన్నోచోట్ల ప్రపచనాలు జరుగుతుంటాయి. ఇళ్లో నిత్య పారాయణలు కూడా జరుగుతూ ఉంటాయి. గీతాజయింతులు కూడా చాలానే జరుపుకుంటారు. కాసీ భగవట్టితను అనుసరించేవాడు దొరకడం ఎంతో దుర్దభము.

ఒక క్రామంలో ఇద్దరు స్నేహితులు వుండేవారు. వాలలో ఒకడు నిత్యము గీతాపారము చేసేవాడు. తన మిత్రుని కూడా గీత చదవమని చెప్పేవాడు. కొణ్ణి రోజుల తరువాత అతడు మిత్రుడిని అడిగాడు- “భగవట్టిత చదువుతున్నావా?” అతడు ఇలా సమాధానం చెప్పాడు: “నేను ఒకేసారి చదివాను. గీతాసార వాక్యమైన ‘సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య’, ‘అన్ని ధర్మాలను విడిచిపెట్టు’ అనేదానిని జీవితసూత్రంగా తీసుకున్నాను.”

ఇప్పుడు మీలో చాలామంచి ఈ మాటనే సూత్రరూపంగా తీసుకుంటారు. దైవిసంపదను వదిలి అనుర సంపదను స్వీకరిస్తారు.

త్యంబక భాయి : ‘అపరిగ్రహః’, ‘సమలోష్టశ్శక్తించనః’, ‘యోగక్షేమం వహమ్యహమ్’ అని గీతలో చెప్పిన మాటలు గృహస్థులు ఎవరైనా ఆచలించగలరేమో గాని ‘అనికేతః’ ఇల్లు లేకుండా ఉండుము’ అనే దానిని ఎలా అనుసరించగలరు? గృహస్థుకు ఇల్లు కావాలి కదా?

స్వామి ప్రకాశానంద: ‘అనుదరా దేవదత్తకన్యా’ అనే మాటకు అర్థము దేవదత్తునికి కుమార్తె అసలు కడుపు లేనిదని కాదు. అలాగే ‘అనికేతః’ అనినంత మాత్రాన ఇల్లు ఉండకూడదని అనుకోవడం కంటే చిన్న ఇల్లు వుండాలి అని తెలుసుకోవడం మంచిభి. వశిష్టుడు మొదలైన మహార్షులు కూడా చిన్న కుటీరాలలో నిపసించేవారు.

తుకారాము తన అభంగ లో ఇలా చెప్పాడు:

“నేను బలమైన గృహాన్ని నిర్మించుకున్నాను. ఇంటికి నిర్మాణ సామాగ్రి ఖరీదైన టీకు మొదలైన కలప కాదు. కేవలం తాటాకు, పైకట్టడానికి పనికిరానిది. మా ధనధాన్యాలు నేను మా ఇంట్లో ఉంచుకోలేదు.

ప్రజల ఇళ్లలో నిలువ చేసుకున్నాను. కాబట్టి అడుగుకొని తెచ్చుకుంటున్నాను. ఆస్తిపాస్తులు వుంటే రక్కించుకోవలసి వస్తుంది. కాబట్టి అటువంటి బెడద ఏమీ ఉంచుకోలేదు. నాకు ఏ విషయంలోనూ విచారం లేదు. నిశ్చింతగా ఉన్నాను. నేను పేదవాడినే. కాసీ నా మనసు చాలా అదృష్టవంతురాలు.

దొంగలకు నా యింటికి రాపాలనే కోలిక కూడా వుండదు. బయటకు వెళ్లినప్పుడు నా ఇంటి తలపు తీసివున్నదా, వేసివున్నదా అనే బాధ లేదు. కాపలా పని కుక్కలే చేస్తాయి.

నా ఆస్తి మట్టికుండ, గోమయము (ఆవు పేడ). వాటి సహాయంతో ఇల్లు, తులసీవనము అలికి శుభ్రంగా ఉంచుకున్నాను. గిన్నెలు, చెంబులు మొ||న సాధన సామాగ్రి నేను ఉంచుకోలేదు. ఉంచుకోవలసిన అవసరమూ లేదు. వాటితో ఎవరు వ్యర్థముగా బుర్రలు బద్దలు కొట్టుకుంటారు?

భగవంతుడు చాలా విషయాలలో నన్ను నిశ్చింతగా ఉండనిచ్చాడు. మా విషయవాసనలన్నీ నిర్మాలించాడు. ఇక మా యోగక్షేమాలన్నీ ఆయనవే. మా కుటుంబానికి కూడా అయనే ఆధారము. అందువలన పొందవలసిన సంపదను, అధికారాన్ని (అర్పాతను) పొందడానికి ప్రయత్నిస్తాను.”

ఇంటివంటి మహాసుభావులు దైవిసంపత్తి కలవారు. ఇప్పుడు అందరూ విలాసవంతమైన జీవితము గడిపేవారే. ఆచరణ లేనిదే స్వరూప సాక్షాత్కారము లభించదు.

భగవట్టితలో ఉపదేశించిన అసుర, రాక్షస ప్రవృత్తులు

స్వామి నిత్యానంద : వేరే ఆచరణ వున్న లేకపోయినా జిజ్ఞాసువులు అడిగిన వాటికి సమాధానము చెప్పడం మన ధర్మము.

స్వామి ప్రకాశానంద: స్వరూప సాక్షాత్కారానికి మొదట రాక్షస ప్రవృత్తిని, తరువాత అసుర ప్రవృత్తిని విడిచిపెట్టి దైవిసంపదను సంపాదించి పరమాత్మను భజించాలి. రాక్షస, అసుర ప్రవృత్తులనుండి పూర్తిగా విముక్తులయ్యేవరకూ వైపుకృతి లభించదు.

భగవట్టిత ఇలా చెబుతున్నది:

రాక్షసో|| మోఘుశాశ మోఘుకర్మాణో
మోఘుజ్ఞానా విచేతసః |

రాక్షసీ మాసులోం ఛైవ ప్రకృతిం మోహినీం త్రితాః ॥

భావం: నిరుపయోగకరమైన ఆశ, ఉపయోగం లేని కర్మలు, నిర్దిష్టకమైన జ్ఞానాన్ని కలిగిన వివేకహీనులైన ప్రజలు మోహినికి ఆధారమైన రాక్షసు, అసుర ప్రకృతులలో వుంటారు.

విచేతనః : ఆత్మానాత్మ వివేకం లేనివారు. ఉదాహరణకు ఉపనిషత్తులలోని ఇంద్ర విరోచనోపాఖ్యానంలో విరోచనుడు ఆత్మానాత్మ వివేకము చేయలేనివాడు.

మోఘుజ్ఞానా : ఈశ్వర ప్రతిపాదనే చేయడు. చార్యాకమతాన్ని అనుసరిస్తాడు. స్వర్గనరకాలు, బంధుమోక్షాలు, ఈశ్వరునితో సృష్టింపబడిన వేదాలనూ నమ్మడు. ఇటువంటి అసుర ప్రకృతి కలవారిని వజ్రమ్మా భగవద్వీతలో 16వ అధ్యాయంలో భగవానుడు ఇలా అన్నాడు.

అసురసంపత్తి కల లోకము

తీర్థీ॥ అసత్యమప్రతిష్ఠం
జగదాహపరసీశ్వరమ్ ।
పరస్పర సంభూతం
కిమస్యత్ కామహైతుకమ్ ॥

భావం :- అసుర సంపత్తి కలవాడు జగత్తు అసత్యమలి భావిస్తాడు. అంటే వేదశాస్త్రాలన్నీ అసత్యాలంటాడు. అంతేకాదు, జగత్తుయొక్క ఉనికికి కారణమైన ధర్మాన్ని కూడా అంగీకరించడు. దేవుడు జగత్తునకు కర్తృత్వాని, నియంత అనీ అంగీకరించడు. జగత్తు కేవలం విషయసుఖాలను అపేక్షించేందుకు రూపమైన కామాలచేత (కోలికల చేత) ప్రేరేపింపబడినదని, స్త్రీ పురుషు సంయోగం వలన ఉత్సవమైనదని భావిస్తాడు. ఈ జ్ఞానము మానవుడికి సత్యమైన ఆత్మప్రాణిని కలిగించడు. ఈ విపరీతజ్ఞానము వ్యాధము.

చార్యాకమతానుయాయులైన నాస్తికులు విషయ పదార్థ భోగము చేత ఉద్యమించిన సుఖమే సత్యమని, బ్రహ్మసుఖము పుక్కిటి పురాణమనీ నమ్ముతారు. విషయసుఖాలచేత కోలికలను తీర్మానికింపడమే వారి ప్రధాన పురుషార్థము. ఈ అజ్ఞప్రాయంతో వారు వివిధ

విలాసాలలో మునిగిపోతారు. అంతేకాదు, కొంతమంది విద్యాంసులు స్త్రీ పురుష సంయోగం చేత సృష్టి కలిగినట్లుగానే మాయ బ్రహ్మసంయోగం వలన జగత్తు పుట్టినదని చెబుతారు. కానీ స్వర్గనరకాలు, బంధుమోక్షాలు, పుణ్యపాలు, పునర్జన్మ - పీటిని వారు నమ్మరు. ఇవి అన్నీ బుషులు అదుపులో పుంచుకోడానికి ప్రాసినవని భావించి; తింటూ, త్రాగుతూ, విలాసాలను అనుభవిస్తూ - అవే సత్యాలని అంతరంగంలో విశ్వసిస్తారు. రకరకాల ఆశలను కలిగిస్తారు. పీరు ప్రచ్ఛన్న చార్యాకులు.

మోఘుజ్ఞా : ఈ చార్యాకులకు శబ్ది, స్వర్ష, రూప, రస, గంధములు (రసము అంటే రుచి, గంధము అంటే వాసన) అనబడే అయిదు విషయ పదార్థాల పట్ల ఆశ కలుగుతుంది. పీరు వందలకొండీ ఆశలనే పాశాలతో బంధింపబడి వుంటారు.

తీర్థీ॥ ఆశాపొశశత్తైర్జ్ఞధాః
కామకోధ పరాయఃః ।
ఈ హాస్తే కామభోగార్థమ్
అన్యాయేసార్థ సంచయాన్ ॥

భావం : వందలకొండీ ఆశాపొశాలతో (ఆశలనే బంధనాలతో) కట్టబడి, కామ కోధ పరాయములై విషయ భోగాల కోసం అన్యాయంగా ధనాన్ని సంపాదిస్తూ వుంటారు.

ఆశలు నిరుపయోగకరమైనవి. ఎందుకంటే విషయాలకు సంబంధించిన మాయాపూర్వాలితమైన సుఖాలు క్షణికాలు, భావనామాత్రాలే. ఎండమాపుల లాంటివి. జింక ఎండమాపిలోని సీటికోసం బ్రహ్మించి పరుగెత్తి ఎంతో శ్రమించి, ఆ స్థలానికి చేలన తరువాత సీరు కనిపించక నిరాశ చెంది తిలగి వచ్చినట్లు అసుర ప్రకృతి కలవారు మాయామోహితైన సుఖాలను కోలి విషయాలలోనే తిరుగుతుంటారు. కానీ అక్కడ తృప్తి కలుగదు. కాబట్టి భగవానుడు ఆశలు నిర్దిష్టకాలని చెప్పాడు.

మోఘుకర్మణి : పైన విపలించిన నిర్దిష్టకాలైన ఆశలచేత ప్రేరేపింపబడి చేసే కర్మలు నిర్దిష్టకాలు. జనులు భోగవిలాసాలలో మాత్రమే నిమగ్నులోతారు. అదే వారి ద్వేయము. అందుకు ముఖ్యమైన సాధనం ధనము. కాబట్టి అన్యాయంగా, క్రూరత్వము మొ||న తీవ్రమైన ప్రవర్తన ద్వారా ధనాన్ని సంపాదించాలనుకుంటారు.

శ్లో॥ ఏతా దృష్టిమవష్టబ్జ
సప్తాత్మానోఽల్ప బుద్ధయః ।
ప్రభవస్వగ్రకర్మణః
క్షయాయ జగతో ఉమీతాః ॥

భావం:- ఈతలక్షీందు ఆలోచనలలో పడి శేయస్వరం కాని పనులు చేసేవాడు, తీవ్రమైన ఉద్దేశపూర్వితమైన కర్మలు చేసేవారు, అల్పబుద్ధులు అయినవారు ఆత్మజ్ఞానం పొందలేనివారై ప్రపంచ వినాశనానికి కారకులోతారు.

ఈ అనుర సిద్ధాంతాన్నే అవలంబించి బుద్ధిహీనుడు, “శరీరమే నేను, శరీరానికి అతీతంగా ఆత్మ అనేదే లేదు” అని భావించి ఎల్లప్పుడూ భోగలాలనుడోతాడు. భోగానుభవం కోసం (విలాసాల కోసం) అన్యాయముగా - అంటే వ్యాపారంలో మోసము చేసి, ఉద్దీగులో లంచం తీసుకుని, దొంగ సాఙ్క్యలు చెప్పి, దొంగప్రాతలు సృష్టించి, ఇతరుల ఇల్లు, భూమి, ధనము మొల్లనవాటిని దొంగిలిస్తాడు. ఇతరుల ధనాన్ని అపహారించడమంటే వారి ప్రాణాలను తీయడమే.

శ్లో॥ విత్తమేవ మతం సూత్రే
ప్రాణాః బాహస్యః శరీరిణామ్ ।
తస్యాపహశరమాత్రేణ
స్ఫుర్త్తే ప్రాగేవ ఘూతితాః ॥

భావం: సూత్రాలలో (జైవసూత్రాలలో) ధనమే శరీరాన్ని ధలించిన మానవులకు ప్రాణమని అంగీకరించబడి వున్నారు. ధనాన్ని అపహారించడంలో వారి ప్రాణాలను తీయడమే జరుగుతుంది.

ఇది గృహస్థుల విషయంలో చెప్పబడింది.

ఇక సన్యాసుల విషయంలో వారి దంభాన్ని గ్రహించవచ్చు.

భగవట్టిత 16వ అధ్యాయంలో అనురసంపత్తిని వర్ణిస్తూ, ‘దంభోదరోభమానశ్చ’ అని మొదట దంభాన్ని పేర్కొన్నారు.

ప్రభోద చంద్రోదయంలో ఇలా వున్నటి - మహామోహనుడు, వివేకుడు అనే ఇద్దరు రాజులు పుండేవారు. కాశీలో వివేకుని పేరు ప్రతిష్ఠలు పెరుగుతూ వున్నాయి. అతడు ప్రతి తీర్మానికి శమదమాదులను పంపి ప్రబోధము చేస్తావుండేవాడు. ఇది చూసి మహామోహనుడు

తన రోజులు దగ్గరపడ్డాయని భావించాడు. అప్పుడు అతడు దంభుడు, అహంకారుడు అనే సర్దారులను కాశీకి పంపాడు. దంభుడు వెళ్లిన తరువాత అహంకారుడు నెమ్మిగా తిరుగుతూ, తిరుగుతూ ఒక ఇంటిని చేరాడు. అక్కడ అగ్నిపోత్త సామగ్రీ కనిపించింది. పోమపు పొగ బయటికి వస్తున్నది.

ఈ ఇంటిలో ఒకటి రెండు రోజులు వుంటే బాగుంటుందని అహంకారుడు భావించాడు. ఆ ఇంటి ప్రాంగణంలో కొంచెం లోపలికి వెళ్ళాడు. అక్కడ దంభుడు శరీరమంతా గోపించండనాన్ని, దర్శలను ధలించివున్నాడు. అతనిని చూసి అహంకారుడు ‘శుభమగుగాక’ అని ఆశీర్పించాడు. దంభుడు, “ఊ” అని ఆగాడు. ఇంతలో అతని శిష్యుడు ఇలా పలికాడు

“మహాత్మా! ఈ ఆశ్రమంలోకి కాళ్ళ కడుగుకొని ప్రవేశించాలి.”

అహం: ఇది చాలా దలిద్రదేశము. అతిథికి సత్కారము లేదు.

శిష్య : పూజ్యపాదుల ఆజ్ఞ. తమ జాతి మాకు తెలియదు.

అహం : మహాపవిత్రమైన నగరంలో మహాపవిత్రమైన పంశంలో జన్మించిన సరోత్తమమైన పవిత్రమైన పేరు గలవారు మా తండ్రిగారు.

శిష్య : తమరు పెద్దవారే అయినా కాళ్ళ కడుగుకొని ప్రవేశించండి.

ఇక చేసేదేమీ లేక అహంకారుడు కాళ్ళ కడుక్కొని ముందుకు నడిచాడు. అప్పుడు దంభుడు పళ్ళ పట పట కొరుకుతూ ఇలా అన్నాడు:

“దూరంగా నిలబడు. నీ శరీరాన్ని త్రాకిన చమట జిందువులు గాలికి నామీద పడుతున్నాయి, నన్ను అపవిత్రం చేస్తున్నాయి.”

అహం : ఎంత గొప్ప చమత్కారమైన ఆచారము!

శిష్య :- మహారాజులు కూడా మా పూజ్యపాదులైన గురువరేణ్యుల దర్శనానికి వస్తారు. వారు కూడ గురువరేణ్యుల పాదాలను త్రాకడానికి అనర్పులు. కాబట్టి వారి కిలీటాలను చేతిలో పెట్టుకుని వాటి మాణిక్యాల మెరుపుల కాంతుల కిరణాల ప్రకాశంలో సద్గురువుల చరణాలకు హరితిస్తారు.

- సశేషం

మాత్రాదేవ న్యూఎలు

శ్రీమతి పెద్దింటి విజయ, నాగరులు

ముందుగా నా జీవితంలో పూజ్యుల్లే అమృగాలి, పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి పరిచయాన్ని కల్పించిన సమర్థ సద్గురు శ్రీ శిలిడి సాయినాథునికి నా హృదయపూర్వక నమస్కమాంజలులు. ఆ పూజ్య గురుదంపతులకు శతనహాస్కింటి కృతజ్ఞతాపూర్వక పాదాభవందనములు.

2012 ఫిబ్రవర్యులో నేను జి.పె.క్. మూడోసంవత్సరం చదువుతున్నప్పుడు శ్రీ రామకృష్ణగాలితో నా వివాహము జరిగినది. మా వివాహానికి ముందే మావారు నాగోల్ (పైదారాబాదు) లో పూజ్యుల్లే అమృగాలి సన్నిధిలో ఉండేవారు. నాకు మావాలి ద్వారానే పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి ర్ఘంథాలు పరిచయం అయినాయి. పూజ్యుల్లే అమృగాలి సన్నిధి భాగ్యం లజంచించి. మొదటి చాలా కొత్తగా అనిపించేచి. తరువాత నెమ్ముదిగా ర్ఘంథ పారాయణ చేయడం, సత్యంగాలలో పాల్గొనడం జరిగింది.

2013 ఫిబ్రవరి 9న మాస్టరుగాలి బ్రహ్మానుభూతి మహాత్మపం రీజున నాకు మొదటిసాలి అమృగాలి

దర్శనభాగ్యం కలిగింది. నాకు మొదటి అంత భక్తిశద్గులు ఏమీ ఉండేవి కావు. నా చదువు అనంతరం నేను 2014 మే లో పూర్తిగా నాగోలు రావడం జరిగింది. క్రమక్రమంగా నిలయంలో జరిగే సత్యంగంలో కూర్చుని వింటూ ఉండేదాన్ని. నిలయం సత్యంగం హాలులో పూజ్యుల్లే అమృగాలి దర్శనాలు, సత్యంగం కూడా జరిగేది. క్రమక్రమంగా నాకు సత్యంగాలు, భజనలు నచ్చడం మొదలు పెట్టాయి. తరువాత మెల్లమెల్లగా పూజ్యుల్లే అమృగాలి పట్ల, పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి పట్ల ప్రేమ, భక్తిశద్గులు మొదలయ్యాయి.

పూజ్యుల్లే అమృగాలి ప్రేమ ఎంతటిదో మనమేం చెప్పగలము? కాలాంతరంలో నేను గర్భవతిని అయ్యాను. నాకు సీమంతం చేయించుకోవాలని ఉండేది. కానీ మా అత్తవాలి జింట్లో ఆనవాయితీ లేదన్నారు. అందువలన పూజ్యుల్లే అమృగాలి సన్నిధిలో చేసుకోవాలని నాకు మనసులో బాగా కించికగా వుండేది. పూజ్యుల్లే అమృగాలికి శ్రీమతి లయమ్మ గాలి ద్వారా విషయం తెలియపరచుకున్నాము. పూజ్యుల్లే

అమృగారు దయతో అంగీకలించారు. ఈ విషయం విన్న మాకు ఎంతో ఆనందం కలిగింది. నేను శ్రీమతి లయమ్మ గాలిని అడిగాను - “ఏమి చేసుకోమన్నారు, ఏమేము సిద్ధం చేసుకోవాలి” అని. అప్పుడు శ్రీమతి లయమ్మ గారు “ఆక్కా, మీరు ఏమి చేయనపసరం లేదు. అమృగారే అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తారు” అని చెప్పారు. ఈ విషయం విన్న మాకు నోటి మాట రాలేదు. చెప్పలేనంత సంతోషం కలిగింది.

పూజ్యుల్లే అమృగారే అన్ని ఏర్పాట్లు చేయించారు. తన సాంత కూతురుకి చేసినట్లే అన్నీ చేశారు. చీర, సారె, చలిమిడి ఇంకా అన్నీ పూజ్యుల్లే అమృగారే నిలయంలో జరిపించారు. గురుకుటుంబం, గురుబంధువుల మధ్యలో ఈ వేడుక ఆద్యతంగా జరిగింది. నాకు చెప్పలేని ఆనందము, సంతోషము కలిగాయి. అప్పట్లో పూజ్యుల్లే అమృగాలి ఆరోగ్యాల్యూ దర్శనం లేదు. కానీ ఆ రోజున నన్ను లోపలకు పిలిచి తమ దర్శనభాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు. నాకు బోట్టు పెట్టి ఆశీర్వాదించారు. నన్ను “పారాయణ

చేస్తున్నావా?” అని అడిగారు. నేను చేస్తున్నానని చెప్పేను. స్వరణలో గడపమని చెప్పేరు. ఈ విధంగా పూజ్యులీ అమృగారు నా మనసులోని కోఱక తీర్చి నా సీమంతం వేడుకలు ఎంతో చక్కగా జిలపించారు. ఇది మేము ఎప్పటికీ మరిచిపోతేని ఒక మధురానుభూతి. ఎప్పుడు ఈ వేడుక గుర్తువచ్చినా మనసంతా ఎంతో కృతజ్ఞతతో నిండిపోతుంది. ఇది కూడా పూజ్యులీ అమృగాలి అనురూపానే. ఇంతటి ప్రేమను పంచిన ‘అమృ’ కు మా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

నాకు అక్షింబర్ 3, 2017న బాబు పుట్టాడు. మా బాబుకు నిలయంలో, పూజ్యులీ అమృగాలి సన్నిధిలో ‘సాయి వందన’ (Sai Vandana) అని నామకరణం జిలగింబి.

నేను వచ్చిన ఇన్ని సంవత్సరాలలో పూజ్యులీ అమృగాలి సన్నిధిని సలగా వినియోగించుకోలేదు అని నాకు అనిపిస్తుంది. అయితే పూజ్యులీ అమృగారు నాగోల్ లో ఉన్న మా అందల చేత ఎన్నో బీళలు చేయించారు. అమృగాలి నుండి కొన్ని బోధలు కూడా తెలుసుకున్నాయి.

పూజ్యులీ అమృగారు గాంభీరగర్ లో ఉండేటప్పుడు ఒక బీళ ఇచ్చారు. అదేమిటంటే ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు మన మనసులో అవతలి వాలి ఘైన వచ్చే చెడు అభప్రాయాల్ని గమనించి సల చేసుకోవడం. ఈ బీళ చేస్తున్నప్పుడు ‘ఏంటి మన మనసులో అవతలి వాలి గురించి యిస్తి భావాలు వస్తాయా’ అని అనిపించింది. నేను పొల్గొన్న మొదటి బీళ ఇది.

పూజ్యులీ అమృగారు చేసిన బోధనలో ఇంకొకటటి ఆత్మ విమర్శ చేసుకోవడం. మనం ఉదయం నుండి రాత్రి నిద్రపోయే వరకు ఎలాంటి ఆలోచనలు వచ్చాయని చూసుకోవడం, మన మనసులో అవతలి వాలి పట్ల ఎలాంటి భావాలు వస్తున్నాయో చూసుకోవడం, తిలగి వాటిని సలచేసుకోవాలనే వారు.

నిస్వార్థ సేవ గురించి కూడా పూజ్యులీ అమృగారు చెప్పేవారు. మనం ఎదుటివాలికి ఎంత ఉపయోగ పడుతున్నాము అని ఆలోచించమని అనేవారు. మంచి విషయాలు ఎదుటివాలికి పంచడం కూడా సేవ అని చెప్పేవారు. ఇంటిలో చేసుకునే చిన్న చిన్న పనుల దగ్గరనుండి ఇంటిలోని వాలితో మనం ఎలా ప్రవర్తించాలి, ఎంత ప్రేమగా ఉండాలో చెప్పేవారు. మనకు వీలైనంత ఎదుటివాలికి సహాయపడాలని చెప్పేవారు. ప్రతి విషయానికి కృతజ్ఞత కలిగి ఉండాలనే వారు. మా నాగోల్ సత్యంగ బ్యందానికి ఎప్పుడూ కలిసి ఉండాలని చెప్పేవారు. అలా మేము కలిసి ఇక్కడ ఇన్ని పూజ్యులీ మాస్టరుగాలి వేడుకలు, పండుగలు చేసుకున్నామంటే అది పూజ్యులీ అమృగాలి కరుణే.

ఈ కరోనా సమయంలో కూడా మేమందరమూ online సత్యంగం చేసుకున్నాము అంటే అది కూడా అమృగాలి అనురూపానే. ఈ అధ్యయన కార్యక్రమం జరుగుతున్నప్పుడు కూడా పూజ్యులీ అమృగారు మాకు online దర్శనాలు ఇచ్చేవారు. అధ్యయనం ఎలా జరుగుతుంది, ఏమి అవగాహన అవుతుంది అని అడిగేవారు. సత్యంగం

కూడా చేసేవారు. ఎప్పటికప్పుడు పూజ్యులీ మాస్టరుగాలి మార్గంలో ఎలా నడవాలి, ఆయనకు నచ్చినట్లు మనం ఎలా ఉండాలి అని చెప్పు ఉండేవారు.

ఒక విధంగా మా అందలనీ పూజ్యులీ అమృగారు ఎప్పటికప్పుడు మాతప్పులు బిడ్డతూ, మా ఆలోచనలు సలచేస్తూ నడిపించారని నాకు అనిపిస్తుంది.

నాకు కొంచెం జీవితం పట్ల అవగాహన, మన ఆలోచనలో మార్పులు, మన భావాలను సలచేసుకోవడం, అందలపట్ల వీలైనంత సహ్యదయత కలిగి ఉండడం, సాటివాలికి తోడ్పడటం, మంచి విషయాలను అందలతో పంచుకోవడం, మార్పు మన నుంచి మొదలవడం. ఇవన్నీ కొంచెమైనా గుర్తించగలగడం, గుర్తించి వాటిని కొంచెమైనా ఆచరణలో పెట్టగలుగుతున్నాను అంటే ఇదంతా అమృగాల కరుణే వాలి అనురూపానే!

మా కుటుంబం అంతా పూజ్యులీ అమృగాలికి మాస్టరుగాలికి నచ్చినట్లు జీవించాలని, అటువంటి శక్తిని సామర్థ్యాన్ని ప్రసాదించమని ప్రార్థిస్తూ జన్మజన్మలకు మమ్మల్ని చేయపట్టి వాలి మార్గంలో నడిపించమని కోరుతూ గురుదంపతులకు సహార కోటి కృతజ్ఞతలు పూర్వక పాదాబల వందనములు తెలుపుకుంటున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రముఖ రఘవుడు

శ్రీ కె. ఎస్. ప్రసాద్

(అతి చిన్న వయస్సులో మాస్టరుగాలి దలచేల వాలి ప్రేమను పొంది, వాలి జీవితంలోని ప్రతి అంశాన్ని కుతూహలంతో క్షణింగా పరిశేలించి వాలి ఆచరణ పొటవానికి ప్రభావితుడై ఆధ్యాత్మిక బాటులో బాటపొలియై తన లక్ష్యము ఛైపు పురిగమిస్తున్న వీరు ఉత్సాహంగా, విపులంగా మాస్టరుగాలి జీవిత ఘుట్టాలను మనకంటిస్తూ సాయిమాస్టర్ సన్మానికి తీసుకెళ్తున్నారు.)

ఒకసాలి సత్యంగం అయ్యాక నేను, దామూ ఇంకొందరు కూర్చుని వున్నాము. దూరప్రాంతాల నుంచి ఎవరో మాస్టరుగాలి దర్శనానికి వచ్చి బాబా దగ్గర పెంకాయ పెట్టి, గురువుగాలికి నమస్కరించి, వారు దూరంగా కూర్చున్నారు. మాస్టరుగారు పడుకుని కాళ్ళ మీద కాలు వేసుకుని ఏదో పుస్తకం చదువుతున్నారు. నేను వాలికి దగ్గరగా వున్నాను. నా వెనుక దామూ కూర్చుని వున్నాడు. మాస్టరుగారు పుస్తకం చదువుతూనే “ఒరేయ్ పెంకాయ కొట్టు” అన్నారు. అనంగానే నేను పెంకాయ కొట్టాను. వెనుకనున్న దామూ ఏడుస్తున్నాడు. కొళ్ళిసేపైన తర్వాత మాస్టరుగారు

“ఏమిటి ఏశేషం” అన్నారు నవ్వుతూ! “నన్ను మీరు పెంకాయ కొట్టమంటే ప్రసాద్ పెంకాయ కొట్టాడు సార్!” మీరు నాకు చెప్పిన సేవ చేయలేకపోయాను గదా! ఎలా సార్!” అంటూ బాధపడ్డాడు. దానికి మాస్టరుగారు “ఒరే, సీవెప్పుడూ ఇక్కడ వుండేవాడివే గదా! వాడెప్పుడో వస్తాడు. వచ్చినప్పుడు ఏదో ఒక బాబా సేవ చేయాలని వుంటుంది! దానికింత ఇదైతే ఎలా!” అన్నారు.

గురువారం సత్యంగంలో ఒకసాలి మిలారేపా చరిత్రను మాస్టరుగారు చాలా ఇంట్లస్టగా చదువుతున్నారు. నేను మెట్లు నుంచి బయలుదేల పాలు, పూలు, కాయగూరలు తీసుకొని విద్యానగర్ వచ్చేసాలికి

సత్యంగం మొదలై చాలా సేవయ్యంది. నేను దూరం నుంచే నమస్కరించి, దొంగలా, నెమ్మబిగా మాస్టరుగాలికి తెలియకుండా, చప్పుడు చేయకుండా కూర్చున్నాను. మిలారేపా టిబెట్టులోని కొండ గుహలలో తీవ్ర సాధన చేసిన ఘట్టం గూర్చి వివరిస్తున్నారు. మధ్యలో పుస్తకం ప్రక్కన పెట్టి నా వైపు మాస్తా, “మిలారేపా చీట్లపేక ఆడలా. తీవ్ర సాధనకెలా జీవితాన్ని అంకితం చేసాడో చూచావా? ఏ మార్గం ఎన్నుకుంటే, ఆ మార్గంలో ప్రయాణించాలి! అంతేగాని రెండు పడవలలో కాళ్ళు పెడితే రెంటికి చెడ్డరేవడవుతారు” అని మరలా పుస్తకంలోని విషయాలు వివరించారు మాస్టరుగారు. నేను వంచిన తల ఎత్తనే

లేదు! ఆ మాటలు నన్న గులించే అన్నించింది. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం నేను, మరి కొందరు స్నేహితులతో కలసి బీట్లుపేక ఆడాను. టైం కూడా తెలియలేదు! అందుకే సత్సంగానికి రావడం లేట్ అయింది. మాస్టరుగాలికి ఆ రోజు నేను చేసిన పనులన్ని తెలిసి, నా సాధన గులించి వారు హెచ్చలిక చేసినా మరలా దున్నశేతు మీద వాన కులిసినట్టే అయింది. ఆ రోజు వాలి కళ్ళలోకి సూటిగా చూడలేకపోయాను.

మాస్టరుగారంబే అభమానం, భక్తి, ప్రేమ, గౌరవం వుండేవి. కాని బాబా అంటే మొదట్లో ఏమీ వుండేబి కాదు! కాని ప్రతి గురువారం భజనకు తప్పకుండా రావల్సిందే. ఒకగురువారం ప్రసాదం వినియోగం అయిన తర్వాత నేను మౌనంగా వున్నాను. అప్పుడు మాస్టరుగారు “రాత్రికి ఇక్కడే పడుకుంటావా?” అన్నారు. అక్కడ ఇంకా చాలామంచి పడుకుంటారు అనుకుని “నేను పడుకుంటాను సార్” అన్నాను. మాస్టరుగారు లోపలికి వెళ్ళినారు. తర్వాత ఒక్కిక్కరే వాళ్ళ వాళ్ళ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు. రూమ్ లో నేనొక్కడినే వున్నాను. అరగంట తర్వాత మాస్టరుగారు ఫీటులో దోసలు, ఒక కప్పులో పాయసం నాముందుంచి, నన్న తినమని చెప్పి లోపలికి వెళ్ళారు. నాకు చాలా మొహమాటం! అందువల్ల ‘గమ్ముగా’ తలపూపాను. నేను నెమ్ముచిగా తినడం పూర్తి చేసి, కొణ్ణినేపటి తర్వాత పడుకున్నా గాని, నాకు నిద్ర రాలేదు. ఒకటే ఆలోచనలు, ఏవేవో దుష్ట తలంపులు. నాకు భయమేసింది! మాస్టరుగాలి రూములో ఇలాంటి ఆలోచనలు రావడం ఏమిటి? నాకేమైనా అవుతుందా?

పొపం చుట్టుకుంటుందా! ఏమి అర్థంగావటంలేదు! కళ్ళ తెరచి చూశాను. ఎప్పుడొచ్చి పడుకున్నారో గాని, మాస్టరుగారు నాకు కొణ్ణి దూరంలో పడుమరివైపు ముఖం పెట్టి ఎర్ర లుంగీతో పడుకుని వున్నారు. నాకు కాస్తుంత ఛైర్యం వచ్చింది. మరలా నిద్రకు ఉపక్రమించాను. మరలా ఏవేవో ఆలోచనలతో భావాలతో నా మనస్సుంతా నిండి చాలా భారంగా తోచింది! నిద్రే లేదు రాత్రంతా! ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందా? ఎప్పుడు ఇంటికెళ్తామా? అని ఎదురుచూచి, తెల్లవారగానే మాస్టరుగాలి దగ్గర సెలవు తీసుకుని ఇంటికి వెళ్ళాను.

మాస్టరుగారు ఒకరోజు కొన్ని పుస్తకాలు నా చేతికి ఇచ్చి వాటిని జీరువాలో పెట్టమన్నారు. వాటిని సర్దుతూ వున్నపుస్తు జీరువాలో ఒక తెలుగు పుస్తకంలో ప్రాణాయామం గులించి వుంటే దాన్ని చంచి మరురోజు నుంచి ఇంటి దగ్గర చేయడం మొదలు పెట్టాను. సత్సంగమైన తరువాత కొణ్ణి సేపు ధ్యానం చేయించేవారు ప్రతిరోజు! ఒకరోజు నేను నమస్కరిస్తూ వుంటే, “ఏమిరా? ప్రాణాయామం చేస్తున్నావా ఏమిటి? పుస్తకాలు చంచి అలాంటివి చేయకూడదు. అటి చేయాలంటే ఆ సాధన చేసి తలించిన వాలి వద్ద నుంచే నేర్చుకోపాలి. లేకుంటే ఆహార నియమాలు, మధ్యలో వచ్చే అవాంతరాలకు విరుగుడు తెలియక తికమకపడి ఆరోగ్యం దెబ్బతిని పిచ్చిపట్టే ప్రమాదముంది” అన్నారు. “అయితే ఏమి చేయమంటారు సార్?” అన్నాను. నావైపు ప్రేమగా చూసి “సీవు ‘సోహం’ చెయ్యి చాలు. ఎలా అంటే శ్వాస పీల్చేటప్పుడు ‘సో’ అని వచిలేటప్పుడు

‘హం’ అని అంటే చాలు. కాని దానిని శ్వాసతో కలిపి చేయటం సహజంగా అయితే చాలు” అన్నారు. నేను కొణ్ణి సేపు వాలి ఎదుటే ప్రాక్షిస్ చేశాను. శ్వాసతో సోహం కలపటం నాకు ఎంతో కష్టమై దానితో వేగలేక (జపంలాగ చేస్తే కూడా కుదరలా) వచిలేసి మాస్టరుగాలికి నమస్కారం చేసుకొని మెట్టుకు బయలుదేలపోయాను. ఇంటికి పోయి భోజనం చేసి దుష్టి కప్పుకోబోయాను, అప్పుడు నా చెపులకు “సోహం” అని విస్మించింది. ఆశ్చర్యపోయాను. నేను వింటూ వుంటే నేను శ్వాసపీల్చటం, వదలటం మొత్తం కలిసి “సోహం” అని నాకే విస్మిస్తాంది. ఎంత గొప్ప విషయం. అలా చాలా సేపు విని నిద్రపోయాను. మధ్య మెలుకువ వచ్చింది. మెలకువతోటే ‘సోహం’ విస్మించటంతో నాకు భయం వేసింది. ఆ తర్వాత నిద్రపట్టలేదు. తెల్లవార్లు “సోహం” అనే విస్మిస్తానే వుంది.

తెల్లవారగానే ముఖం కడుకొని నేరుగా విద్యానగర్ కెళ్ళి మాస్టరుగాలికి నమస్కరించాను. అప్పుడు సమయం ఉదయం 7గం||లు. కాలేజీకి బయలుదేరుతూ వున్నారు. నాకు విభాగి పెట్టి “ఏమిటి విశేషం, ఇప్పుడొచ్చావు” అన్నారు. నాకు జిలగిన అనుభవం చెప్పి “నాకు రాత్రి చాలా భయం వేసింది సార్” అన్నాను. ముఖం అదోలా పెట్టి “ఆ” అన్నారు. “కాలేజీకి టైం అయింది. పోతూ మాట్లాడుడం రా!” అని లేచి దాలి పాడుగునా మా వూలిలో వారు బాగున్నారా? వీరు బాగున్నారా అని, “అందలినీ అడిగానని చెప్పు” అంటూ కాలేజీలోని స్టాఫ్ రూములలో వెళ్ళారు. నేను మా వూలి దాలి పట్టాను. ఒక మైలు దూరం నడిచిన తర్వాత

సామిబాబా మాసపత్రిక

గుర్తు వచ్చింది నేనెందుకు వచ్చానో, వారేమీ చెప్పలేదే ఆనుకుంటూ శ్యాసను గమనించా? చిత్తం ‘సోహం’ అని విశ్వించలా! ఎప్పుడు ఆగిపాశయిందో? ఏమో? వాలికి చెప్పటం వరకే మన వంతు. అంతా వారే చూస్తానన్న, బాబా మాటలంత సత్యమో అస్సించింది! ‘సోహం’ అనే స్థితి ఎంత గొప్పదో మాప్సురుగాలి సమాధి అనంతరం నేను ఒక ర్ఘంథంలో చదపటం జిలగింది! ఎంత గొప్ప స్థితిని మాటమాత్రాన ఇష్టపటం! తీసుకోవటం! వాలికి నా పై ఎంత కరుణా అని!

విద్యానగర్ లో ఎంతో ప్రేమగా మమ్ములందలనీ చూచేవారు. ఆ ప్రేమ పూర్వకమైన పిలుపు, ఆ గొంతులో వాత్సల్యంతో కూడిన లాలితాయికి నా మనస్సు కలగిపాయ్యాది వాలి సన్నిధిలో! నిష్టల్యపమైనది వాలి అంతరంగం. సాటిపాల మేలు కొరకు విధి, విరామం లేకుండా పాటుపడేవారు! నా మేలు కొరకు నేనుకూడా అంత శ్రద్ధ తీసుకోను. కాని నా గులించి ఎన్నో కోణాల నుంచి నాకేబి మేలు చేస్తుండా అని వారు ఆలోచించేవారు.

ప్రతి గురువారం సత్పుంగం అయిన తర్వాత కూడా తనను దర్శించడానికి వచ్చిన వాలితో చాలా సేపు మాటల్లడుతూనే పుండేవారు. నాకు నిద్రతూగితే “సీవు పడుకోరా” అనేవారు. సామాన్యంగా మాప్సురుగారు అనసం మీద కూర్చుని వున్నప్పుడెప్పుడూ నేను హాలులో పడుకోలేదు.

అందలిసీ సాయికృపకు పాత్రులయ్యేటట్లు చేయడమే వాలి కర్తవ్యంగా, సాయి సేవగా భావించి తన చెంతకొచ్చిన ప్రతివాలికి సాయి

లీలలను ప్రతిసాలీ క్రొత్తగా చెప్పినట్లు చెప్పేవారు. ఆనందం, సంతృప్తి వాలి ముఖంలో కొట్టొచ్చినట్లు కన్సించేది.

ప్రపంచంలో ఎన్ని రకాల ఆద్యత్తిక సాధనా మార్గాలున్నాయో వానినన్నింటిసీ ఎంతో ఓర్పుగా, నేర్పుగా అవసరమైనప్పుడు మాత్రమే ఎదుటి వ్యక్తి తెలియపరచేవారు తప్ప, “నాకన్ని తెలుసన్నట్లు పుండేబి కాదు” వాలి వైపులి. చిన్న పిల్లలు సైతం మామూలుగానే వాలిని ప్రశ్నించేవారు. ఏ బెరుకూ పుండేబి కాదు! అంత ప్రేమగా, చనువుగా పుండేవారు. అంతేగాని నేను కాలేజీ లెక్షణర్ ననో, ఐ.ఎ.ఎఎస్. ననో, మంచిర ప్రైసిడెంటుననో, రచయితననో, ఎన్నో అనుభవాలు పాంబినపాడిననో, ఎందరో మహాత్ముల ఆశీస్సులు పాంబినపాడిననో, నాకందరూ తెలుసనే గర్వం, అహంకారం, దర్శం, దంబం, వాలి మాటలలోగాని, చర్చలలోగాని ఎదుటవాలికి తెలిసేబి కాదు. అందలిలోను వాలికి బాబానే కన్సించేవారు. “పండితాః సమదర్శనః?” అన్నదానికి పర్యాయపదమే వాలి దివ్యచేతనరూపం.

వేసవికాలంలో మాప్సురుగాలితో కలసి బాపులలో ఈత కొట్టటం మహోసరదా! భావిలో మాప్సురుగారు అందలితో కలిసి ఈత కొట్టేవాళ్ళ, చాలా సేపు. ఒక్కిక్కసాలి మాప్సురుగారు “మీరు పుండండి, నేను వెళతాను” అని వచ్చేసేవారు. ఎవరో ఒకరు వాలితో కలసి రూముకెళ్ళేవారు. మిగిలిన వారమంతా అలసిపోయే వరకు దూకటం, ఈదటం చేసి సత్పుంగం టైముకి హోజరయ్యేవారం. భాస్కర్ వాళ్ళ తోటలో ఒక బాపి, పాలాల్లో రెండు

బాపులుండేవి. వాటిలో ఈతకొట్టేవారు. ఒకసారి భాస్కర్, మూర్తి, నేను, విజయ్ కుమార్, ప్రకాశరావుగారు ఇంకా కొండరూ కలసి బంగళా దగ్గర బావిలోకి ఈతకెళ్ళినాము. అప్పుడు మాప్సురుగారు “ప్రకాశరావ్! లోపలికి రండి, నేను వున్నగా ఎలా ఈదాలో చెపుతా” అంటే, “నాకు ఈత రాదు సార్! నేను బయటే మెట్లపై స్నానం చేస్తానని” ఎంత చెప్పినా వచ్చేవారు కాదు!

విద్యానగర్ పాణ్పు-మాప్సురు కుమార్తె పెండ్లికి గురువారం రాత్రి మాప్సురుగారు, సత్పుంగ సభ్యులం అందరం కలిసి వెళ్ళాము. గురువారం రాత్రి మాలో ఎక్కువ మంచి భోజనం చేసేవారు కాదు. కొద్దోగొప్ప పలహారం చేసేవారం. మాకందరకూ మాప్సురుగాలితో సహా భోజనం వడ్డించారు. అప్పుడు మేమంతా మాప్సురుగాల వంకా, పాణ్పు-మాన్ వంకా చూశాము, ఏమిటి ఇలా చేసారన్నట్లు, మాప్సురుగారు “ఏం పర్మాలేదులే! మీ దుంపతెగతినండోయ్” అని పాణ్పు-మాన్ కి మనస్తాపం కలుగకుండా కాపాడారు. దారిలో వస్తూ “ఒక పూటకు తింటే నియమభంగం కాదు”, జిహ్వాచాపల్యం వల్ల నియమం, ఉల్లంఘించకూడదు గాని, ఇలాంటప్పుడు మాత్రం గొప్పగా “మేం ఉపవాసమండి” అంటూనే, “భేషజాలకి పాయి, ఇతరుల హృదయాలను గాయపరచకూడదు. ఏ నియమమైనా ఇతరుల మనస్సులకు, పనులకు, భావనలకు ఇబ్బంది పెట్టేబిగా వుండరాదు. అలా అని నియమాలకు తిలోదకాలు ఇష్టకూడదోయ్” అంటూ తోక కత్తిలించారు. ఏ విషయమైనా ఏ ఒక్కలినీ పుద్దేశించకుండా చెప్పేవారు.

ఒక గురువారం నేను మెట్టు నుంచి సత్యంగానికి బయలుదేరే దాలిలో ఒకచోట తెలిసిన వాళ్లు కనిపిస్తే జీకులు వేసుకున్నాం. ఆ సంభాషణలో చాలా ఇంట్లు గా ఇన్వాల్వ్ అయించి నా మనసు. ఆ వూపులోనే సత్యంగంలోకి ప్రవేశించాను. ఆ రోజు అన్నాలీ మాటలు “ఏమిటో కొందరు ఒళ్లు తెలియకుండా ఏదోదో మాట్లాడుతారు. మహోత్సుల గూర్చి కూడా జీక్ వేస్తుంటారు. అలా చేస్తే భావం దెబ్బతిని పతనమోతారని గుర్తించరు. మళ్ళీ మేము సాధనకే అంకితం అని పెద్ద పాశోజ్ పెడుతుంచారు. అలాంటి జీకులు ఎట్టి పటిష్ఠితుల్లోను వేయకూడదు. మన భావం మనకే చులకనై పోతుంచి. భావం దెబ్బతినకుండా చూచుకోవాలి మరి” అన్నారు. నా ప్రవర్తన గులంచే అన్నారని, అది నాకు నేరుగా చెబట్టే నేనెక్కడ బాధపడతానోనని, ప్రేమతో ఎవరితోనో చెబుతున్నట్టు చెప్పారు. నన్ను ఏమారక గమనిస్తూ సూచనలిస్తున్నారని తెలిసి మలంత దగ్గరైనాను, శరణ పాందాను. ప్రతి చిన్న విషయంలో కూడా నన్ను, నా సాటివాలని సున్నితంగా సలిబిందే వాల నేర్చు, మా సాధన పట్ల వాలికి గల శ్రద్ధ తలచుకుంటేనే ఒళ్లు గనుర్చాడుస్తుంచి. “పిల్లల పట్ల శ్రద్ధ తీసుకోని తల్లి తండ్రులున్న ఈ లోకంలో ఇతరుల గులంచి పాటుపడేవరు”. చిన్న పని చేస్తే అందువల్ల నాకేంటి లాభం? అని చూచే లోకం మరి. ఎవరి నుంచీ ఒక పైసా, కొఢిపాటి శ్రమను కూడా పాందేవారు కాదు మాప్పరుగారు. అందరికి అంతలా శిక్షణ యిస్తూ, వాల కొరకు తన కాలాన్ని వెచ్చిస్తూ కూడా సాయిచలిత్త ప్రాశారు.

మొదట ‘సాయినాథ పూజ’ శ్లోకాలకు, నామాలకు అర్థం, వివరణ తెలియక పూజ చేసేటప్పుడు నాకు చాలా భోరుగా, ఇబ్బందిగా పుండెబి. ఒకరోజు రాత్రి సత్యంగం తర్వాత మాప్పరుగారు చాలా ప్రశాంతంగా వున్నారు. ఆ సమయంలో నేను “సార్, పూజ చేస్తుంటే అర్థం తెలియక భావం నిలవటం లేదు. నాకు తెలుగు పదాలకే అర్థం తెలియదు. ఇక సంస్కృత భాషలోని ఆ శ్లోకాలెలా తెలుస్తాయి” అన్నాను. పడుకొని వున్న మాప్పరుగారు ఒక్క ఉదుటున లేచి కూర్చుని, “ఒరే! పేపరు, పెన్ను తీసుకోి” అంటూ “సహస్ర శీర్షా పురుష : ” అనేక శిరములు, అనేక నేత్రములు, అనేక పాదములు) అంటూ వివరణ ఇచ్చారు. రాత్రి భోజన సమయం దాకా. “ఆ తర్వాత ప్రాయవచ్చు. ముందు సీవు పోయి భోంచేసిరా, మెన్ మూసేస్తారేమో. తర్వాత మిగిలిన దానికి చెప్పా” నంటూ ఆననం మీద నుంచి పంచ చేతో పట్టుకొని పైకి లేచి చేతిలో కొన్ని పేపర్లు, వాటి పైన సిగెరెట్లు పెట్టేలు పట్టుకుని వున్నారు. నేను వాలికి నమస్కరిస్తే, వారు వంగి నా వీపున చేయివేసిన క్షణంలో నా శరీరమంతా విద్యుత్తు ప్రవహించినట్టయి చాలాసేపు అలాగే పుంటే, మరలా చేయి వేసారు. ఈసాాల ‘త్వరగా లే’ అన్నట్లినిపించి వెంటనే లేచాను. తర్వాత దామూ నమస్కరించాడు. వారు మందహసం చేస్తూ ఇంట్లోకి వెళ్లారు. నేను చాలా సేపటికి సత్యంగం హోలులో నుంచి సెంటరుకి వెళ్ళితే అక్కడ ఒకే చిన్న జీడీ బంకు తప్ప మిగతావస్త్మ మూసేసి వున్నాయి. నాకు ఆకలి తెలియట్లేదు. అప్పుడక్కడ ఒకే ఒక స్టోర్ స్టాల్

పరమేశ్వరన్ అనే వ్యక్తి నడిపే వాడు. నేను ఆతనిని నిద్రలేపితే “ఏమీ లేవండీ, రెండు లడ్లు మాత్రమే వున్నాయ”న్నాడు. ‘సరే యివ్వు’ అని అదే మహోప్సాదమని తిని వచ్చేటప్పటికి వారు ఆసనంపై కూర్చుని నాకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. నాకెంతిఓ సిగ్గేసింది. నాకోసం వారు నిలీక్షించటం చూచి. గబుక్కున తలవంచుకుని లోనికి వెళ్ళి పేపరు, పెన్ను తీసుకొని వాల ముందు కూర్చున్నాను. “ఆ.. ప్రారంభద్దామా? నేనెక్కడిదాకా చెప్పాను?” అని అన్నారు. నేను చెప్పాను. తర్వాత నాకు నిద్ర తూగేంత సేపూ చెపుతూనే వున్నారు. నా నిద్ర చూచి “ఇంక పడుకోి, రేపు చూద్దాము” అంటూ, “ఇందాక ఎందుకంత లేటయ్యించి?” అన్నారు. “మెన్ మూసేసి వుంటే కొన్ని పొపులు తిలగి, నిద్రలేపి లడ్లు తిన్నాను, అలా తిరగటం వల్ల లేటయ్యించి” అన్నాను. ఇంట్లోకి వెళ్ళేందుకు నిలుచుంటే నేను నమస్కరిస్తే, విభూతి చేతిలో పెట్టారు. నేను మరికొందరు ఆ రూంలోనే పడుకున్నాము. కొఢి సేపటి తర్వాత “బేయ్ ఇబి తిను” అంటూ జస్సెట్లు ప్యాకెట్ నా ముందుకు విసిరేసారు. మాప్పరుగారు రూంలోకి రాపటంతిఓ ఎగిలితేచాం. అప్పటికే వారు లోనికి వెళ్లారు. ఆ రోజు మరలా వాల దర్శనం లభించినందుకు అందరం సంతోషించాము. నాకు భోజనం దొరకసందుకు చాలా సంతోషించాను. నేను భోంచేసి వచ్చుంటే నాకు వాల ప్రసాదము, దర్శనం దొలకేవికాపుగా! మనమెంత గీంజుకున్నా బాబా మనకేచి మంచిదో అదే చేస్తారు అని అన్నించింది.

- సరేషింగ్

భయమ్యాజీ ఆప్స్ట్రోజీ వోటీల్

పురుజ్జు ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ఈయుగంలో మహాత్మలందలకీ త ల మా ని క మ న ద గి న సాయిబాబా మానవాకృతితో శిలిడీలో అవతరించడమే మహాబాగ్యం. ఆ కాలంలో జీవించి, ఆయనను ప్రత్యక్షంగా దల్చించి, సేవించిన వారి భాగ్యమింకా ఎక్కువ. అంతకంటే గూడ శిలిడీలోనే పుట్టి పెలిగి ఆయన సమకాలికులుగా జీవిస్తూ ఆయనను సేవించుకొనగల్దడం యింకెంతో అద్భుప్పం. కారణం అనాదిగా తమవాళ్ళందరూ ఆ ర్రామంలో జీవిస్తున్నారని, అందుకే తాము మరల శిలిడీలో ప్రకటమయ్యామనీ భక్తులతో శ్రీసాయి చెప్పిన వివరం హారిచినాయక్ సారే ప్రాశాడు. సాయికి అంతటి ప్రీతిపాత్రులైన స్వజనుల' లో ఒకడయ్యే అద్భుప్పం శిలిడీ వాస్తవ్యాడైన బయ్యాజీ అప్పాజీ పాటిల్ కు గూడ లభించింది. అలాటిపాలిలో గూడ అతనికి ఎంతో ఆరుదైన సదవకాశం మరొకటి లభించింది. సుమారు ఆరు దశాబ్దాలపాటు అహార్ణశలూ తమ పొంచభోతిక శలీరం ద్వారా తమ అవతారకార్యం కొనసాగించిన సాయి తమ శలీరాన్ని విడిచే సమయంలో

మాత్రం భక్తులలో ఎక్కువమందిని భోజనాలు చేయమని యిండ్లకు పంపివేశారు. ఎప్పుడూ సీడవలె ఆయన వెంటనుండి సేవించే అబ్బల్లాగూడ సలిగా సమయానికి మశీదులో లేకుండా పాశయాడు. బాబా కబురు చేసినా వెంటనే రాలేకపాశయాడు. అటువంటిచి బయ్యాజీ అప్పాజీ పాటిల్ సలిగా ఆ సమయానికి బాబా చెంతనే వున్నాడు. అంతేగాదు, అతనిపై ఒలిగే ఆయన తమ చివరి శ్వాస విడిచారు. అతడు తన స్వతులనిలా చెప్పాడు:

"నా పసితనంనుండి నేను బాబాను ఎరుగుదును. బాబా తమ జీవితాంతము ఇక్క చేసుకున్న కొణ్ణి యిళ్ళలో మాట ఒకటి. సుమారు 3 సం॥లపాటు బాబా మాయింటికి ఇక్కకు రోజుకు కిసార్లుగూడ వచ్చారు. తర్వాత 3 సం॥ల పాటు రోజుకు 4 సార్లు వచ్చారు. ఆ తర్వాత 12 సం॥లు రోజుకొక్కసాలి మాత్రమే వచ్చారు. నా 11వ సం॥ నుండీ బాబాను సేవిస్తుండేవాడిని.

నా ఏడవయేట అనగా 1896లో రామనవమి - ఉరుసు ఉత్సవం ప్రారంభమైంది. అప్పటినుండే బాబా

హిందువులను తమకు చందనమట్టి పూజ చేసుకోనిచ్చారు. ముస్లిములను మసీదులో తమ ఎదుట ఖురాను చదువుకోనిచ్చారు. హిందువులు బాబాకు చందన మట్టినపుడు, ఆయన మశీదు గోడలమీద చందనంతో తమ చేతి అచ్చులు వేసేవారు. అప్పుడు ముస్లిములు గూడ అలానే చేసేవారు. తర్వాత మహాల్సాపతి నుదుట, మలకొందరు ముస్లిములకూ చందనమట్టేవారు బాబా. మహాల్సాపతి బాబా నుదుట చందనం రాసేవాడు. అప్పుడు ముస్లిములను సమాజు చేసికొమ్మని చెప్పి, ఆ సమయంలో మిగిలిన అందలనీ నిశ్చబ్దంగా పుండుమనేవారు బాబా. భక్తులు పాలకోవా మొ॥న నైవేద్యాలు తెచ్చినపుడు ఒకొక్కక్కసాలి బాబా స్వయంగా ఘాతిపో చేసి, ఆ ప్రసాదం హిందువులకు, ముస్లిములకు గూడ పంచేవారు. ఉరుసు ఉత్సవం జరుపుకునే పద్ధతులలో హిందువులు, ముస్లిములు వేరువేరు పద్ధతుల నపలంబించేవారు. కనుక బాబా అందలకీ సమానంగా, తమ చేత్తో చందనమట్టేవారు.

నా 11వయేట ఒకరోజు ఉదయం గం.9-30ని॥ల ప్రాంతంలో బాబా నన్న పశువులు మేఘకోడానికి వెళ్లినిప్పలేదు. ఆయన అకస్మాత్తుగా కొపించి, నన్నా, మరికొందలనీ తిట్టి, నాలుగు కుండలు పగుల గొట్టారు. తర్వాత తమ అరచేతి వెనుక వైపున 'భం, భం' అని నోటింటి శబ్దంచేసి, ఎవలి మరణమో అశుభమోగాని సూచించారు. నాటిరాత్రి మా మేనత్త కొడుకు దాజీకోటే (వయస్సు 30 సం॥లు) జ్ఞరంతో మరణించాడు.

బాబా తమ జీవితంలో చివలి 14 సం॥లపాటు నాకు నిత్యమూ నాలుగు రూపాయలిచ్చారు. వారి మహాసమాధి రోజునగూడ యిచ్చారు. ఆయన తామిచే డబ్బు ఎవలికి దానంగానీ, అరువుగాగానీ యివ్వవద్దని ఒకసాలి చెప్పారు. 'బీనిని తిని ఏరగవద్ద, ఎవలికి యిచ్చివేయనూ వద్ద' అన్నారు. కనుక నేను బాబా యిచ్చిన డబ్బుతో 84 ఎకరాల భూమిని కొన్నాను. అప్పటికే నాకు పబి, పన్నెండు ఎకరాల భూమి వుంది. ఒకప్పుడు నేను గూడ అందిలాగే చెఱకు పంట వేయాలని ఆశపడ్డానుగాని, బాబా వాలించారు. ఒక్కసాలి మాత్రం నేను ఆశకులోనై బాబా చెప్పినా వినకుండా చెఱకు పంట వేశాను. దానిమీద పెట్టుబడి పెట్టిన రు300/-లు నష్టపోవడమేగా, ఆ సం॥రం మెట్ట పైరుగూడ వేసుకోలేకపోయాను.

సం॥ 1913లో 70 యేండ్ల వయస్సుగల మా తండ్రి తన అలవాటు ప్రకారం గుర్తంమీద బయటకు వెళ్లి పక్షపాతంతో యింటికి వచ్చాడు. నేను బాబావద్దకు వెళ్లి ఊటి అడిగాను. బాబా, "నేను ఊటి యివ్వను.

అల్లామాల్క్ పై" అన్నారు. నేను ఏడ్చేతాను. నాటికి మూడవరోజున కార్ట్రీక శుద్ధ ఏకాదశీ ఆచివారంనాడు మా తండ్రి మరణించాడు. మరురోజు యథాపూర్వం నేను మశీదుకు వెళ్లి బాబా పాదాలు వత్తాను".

సాయిబాబాతో నిత్యసాంగత్యం వలన బయ్యజీ అప్పాజి పాటిల్ హృదయంలో అతనికి తెలియకుండానే, అతని ప్రయత్నము - సాధన ఏమీ లేకనే ఎంతటి ఉత్తమ సంస్కరం కళ్లిందో యా ఒక్క సంఘటన గులంచి ఆలోచిస్తే తెలుస్తుంది. ఒకవంక అతని కనుతండ్రి మృత్యుముఖంలో వున్నాడు. మరోవంక తలుచుకుంటే ఏమైనా చేయగల సమర్థ సద్గురువు సాయి అతని యింటికి కొండి దూరంలోనే వున్నారు. కనుక అతడు తన తండ్రిని బ్రతికించమని అనస్యంగా ఆయనను శరణు బోండాడు. అయినప్పటికీ అతనికి సాయి ఊటి యివ్వనపుడు మరపలకైనా అయితే ఆయనపట్ల పట్టరాని కోపం వస్తుంది. అంతవరకూ ఆయనపట్ల వున్న భక్తిశర్దలు అడుగంటిపోతాయి. సాయి తమవల్ల గాకనే తన తండ్రిని రక్షించలేదని అతడు సమాధానపడబోతే సాయి సర్వసమర్థులు, సాక్షాత్కార్తు భగవంతుడు అన్న విశ్వాసం సడలిపోతుంది. అలాగాక, ఆయనసర్వసమర్థులైనప్పటికీ తన ప్రార్థన మన్మించలేదనుకొంటే ఆయన ప్రేమస్యరూపమని, తన ఏక్కు రక్కకులన్న భావం నశించిపోతుంది. అంతవరకూ అతడు గతంలో చేసిన సేవంతా వ్యాధమని, ఆయన కేవలం తనను వాడుకొన్నారని తలవడం ఆ పరిస్థితుల్లో సామాన్యులకు అన్వించి తీరుతుంది. అటు తర్వాత

మళ్ళీ ఆయనను దల్చించడంగూడ కష్టమే. అట్టి మానసిక స్థితిలో సాయి గులించి అతడంతకుముందు వినిన కువిమర్చలు, దుష్పచారాలు - అన్ని వాస్తవాలన్నిస్తాయి. ఒకవేళ ఎవరైనా ఆ విషువానికి తట్టుకొని, మనస్సును సమాధాన పరచుకోగల్గినప్పటికీ అందుకెంతో కాలం పడుతుంది. ఏమైనప్పటికీ పితృశోకమైనా కొంతకాలం సామాన్యులను కృంగబీయక మానదు. కాని బయ్యజీ పాటిల్ లో యివేసీ కన్పించవు. అతడు తన తండ్రి మరణించిన మరురోజే ఎప్పటివలె ఆయనను దల్చించి పాదసేవ చేసుకున్నాడు. తన తండ్రిని ఎందుకు రక్షించలేదని అతడు బాధగా ఆయనవొక్కసాలి గూడ అడగలేదు. ఆయనపట్ల అతని భక్తి శర్దలు, ప్రేమ కించిత్తు గూడా చలించలేదు. అటి అసలైనభక్తి. అదే సాయికోరే దక్షిణలోని 'నిష్ఠ'. అది అతనికి సాయిసన్నిధి ప్రసాధించిన వరమేనని తలవచ్చు.

"సాకు భీముని యంతటి బలమని ఎప్పుడూ గర్వంగా చెప్పుకుంటుండేవాడిని. ఒకరోజు వారి పాదాలోత్తాక బాబాను నా చేతులపై ఎత్తి తీసుకువెళ్లి ధునివద్ద దించాలని ప్రయత్నించాను. అంతకుముందు ఎన్నోసార్లు అలా చేశాను గూడ. కాని ఆరోజు ఆయనను పైకి లేపనే లేకపోయాను. బాబా నన్న చూచి నన్ని నా గర్వం అణచివేశారు.

ఆనాడు ద్వాదశి, బాబా నాకు రెండు గుణపాతాలు నేర్చారు - నేను గల్చించకూడదని, నా తండ్రి మరణించినందుకు శోకించకూడదని. 'సీవెందుకు దుఃఖించాలి?' అతడు 5 మిగతా 29వ పేజీలో

ధ్వంసకావువాయి అనుభ్వవమండపము

శ్రీ శిలాం సాయి 1918లో తనువు చాలించినా నేటికి సజీవులే. భక్తుల జీవితాలలో నేటికి జరుగుతున్న వారి లీలలే అందుకు నిదర్శనం.

నేనొక పాపిని. అయినా సాయియే నా సర్వస్ఫుమని నమ్మిన భక్తిణి. నేనీరీజింక మనిషిగా వున్నానంబే అది ఆయన అనురూపమే. నాకెన్నో కష్టాలోచ్చాయి. కాని అవస్త్రా సాయిబాబా అనురూపం వలన సాయి అనురూపమనే సూర్యుని ముందు కొండలపై మంచులా కలిగిపోయాయి.

నేను ఏప్రిల్ 11, 1977న శిలాం వెళ్ళి 23వ తేదీన తిలిగి వచ్చాను. నేను 1962 నుండి ఒక యింట్లో అధ్యేతుంటున్నాను. ఇంటి యజమాని సహృదయుడు. అయితే ఆయన మరణించాడ మైనాలటి తీరని వారి అబ్బాయి తన పెద్దల ద్వారా నాకెన్నో యిబ్బందులు కల్గించనారంభించాడు. చివరకటి కోర్టు వ్యవహారం దాకా వెళ్ళింది. ఆ తర్వాత గూడ నేను వారిని పిలిపించి నాకు వారిపట్ల వైరం లేదని అధ్యేత బాకి పెట్టలేదని, విధిలేక లాయరు చేత సమాధానం ప్రాయించినా కోర్టులో వారితో తగవు లాడదలవలేదని చెప్పాను. ఇంటి యజమాని కుమారునికి గూడ మా

పట్ల ఎట్టి పగాలేదని గూడ చెప్పగలను కాని మేము 1962 నుండి నేటి వరకూ అదే యింటిలో వుండడం వారి లాయరుకి నచ్చలేదు. కారణం అతని తండ్రికి మా యింటి యజమాని కొన్ని ఆస్తిపాస్తులు తాకట్టు పెట్టి వున్నాడు. ఆ మార్యాడీ పెద్దమనిషి లాయరైన తన కొడుకు ద్వారా మేమున్న యింటిని ఎలాగైనా హాస్టల్ తం చేసుకోదలచాడు. దానికి తగినట్లు మా యింటి ఆసామి కుటుంబమందరూ నిరక్షరులు. యజమానికి మేము సుకాలంలో అధ్యేతు చెల్లిస్తున్నామని తెలిసిగూడ అక్కోబర్ 1976లో ఆ లాయరు కోర్టు నుండి మాకు వ్యతిరేకంగా ఎక్కువ్టి డిక్రీ తీసుకొన్నాడు మేమాయిల్లు భాకీ చేయాలని.

అయితే ఆ ఇంటి యజమాని కుటుంబంవారు మాతో మంచిగా వుంటూండడం వలన, మేము సక్తమంగా అధ్యేతు చెల్లిస్తున్నందువలన నేను పెద్దగా లెక్కచేయలేదు. కాని మా ప్రతిపక్ష లాయరు మేము ఊరిలో లేనపుడు చూచి ఆ యింటిని స్వాభినం చేసుకోవాలని వున్నాడు. మేమీసారి శిలాం వెళ్ళగానే ఏప్రిల్ 23, 1977 తేదీన కోర్టు పనికి చివరి రోజు తగిన అభికాలని తెచ్చి తాళం

తీయించాలనుకున్నాడు. కారణం మరునాటి నించి కోర్టుకు సెలవులు గనుక మేము ప్రతిచర్య తీసుకోడానికి వీలుండదు. మా అండన సాయి సంకల్పమున్నదని పాపమతడరుగడు.

నాకొక చిత్తమైన ప్రేరణకల్గి 22వ తేదీన రైలులో హైద్రాబాద్ రాకుండా నేరుగా బస్సులోనే యిల్లు చేరాను. సథిగా అదే సమయానికి ఆ లాయరు అభికారులను తీసుకొని యింటి తాళం తీయించడానికి వచ్చాడు. అప్పుడు 11.30 అయింది. సమయానికి ఇల్లుగలవాళ్ళు, గూడ ఎక్కడికో వెళ్ళారు. ఆ కోర్టు గుమస్తా యథావిధిగా యింట్లోని సామాన్లు బయట పడవేయనారంభించాడు. మేము మొదట నివ్వేరబోయాము. అయితే వెంటనే తెప్పులల్లి ఏమీ కంగారుపడవద్దని మనకు సాయియే వున్నారని నా భార్యతో చెప్పాను.

ఆశ్చర్యం. తక్షణమే ఆ డిక్రీని రద్దు చేస్తూ మా లాయరు విరుద్ధమైన కోర్టు ఉత్తర్వుతీసుకొచ్చాడు. ఆయన గూడ ఆ రోజే వూలి నుండి వచ్చి అనుకోకుండా మా పైలు చూచి యక్కడ జరుగుతున్న విషయం తెలిసి వెంటనే కోర్టు వద్ద ‘స్టే’ ఆర్డరు తీసుకొచ్చాడు. సమయానికి ఆయన ఆ చర్య తీసుకొనడం, ఆయనే

అన్ని పసులు చేసి నా తరపున ‘స్టే’ తీసుకురాగల్డడం ఆశ్చర్యంగదూ? తర్వాత మిత్తుల సమక్షంలో అదంతా సాయి దయవలన మాత్రమే సంభవమైందని అంగీకరించాడు.

- కె. సుబ్రహ్మణ్యం, హైదరాబాద్

నొర్షింప ఏట, అనగా 1957లో నాకు కడుపులో విపరీతమైన నిష్పి రానారంభంచింది. క్రమంగా నా దేహం శుష్మించనారంభంచి ఎన్ని వైద్యులు చేసినా తగ్గకపోవడంతో నాకా విషయమై మనోవేదన ప్రారంభమైంది. ఇక మానవయత్నమే చాలదని నిశ్చయించుకొని నా యిష్ట దైవమైన శ్రీకృష్ణుని ప్రార్థించసాగాను. అలా కొంతకాలం అభ్యర్థించేసలకి నేను తలచకుండానే ఎందలి మధ్యలోనైనా నామస్వరణలో నిమగ్నమై ఏకాంతమే అసుభవించసాగాను. ప్రతిరోజు నిద్రలేవగానే శ్రీకృష్ణాంజ్ఞ తలచుకొంటూ పెద్దగా ఆయన నామాన్ని ఉప్పలించేవాణి.

ఒకనాటి తెల్లవారుజామున నాకొకి చిత్తమైన స్ఫుర్ముఖుచ్ఛింది. తలకు గుడ్డ, వంటికి బారు అంగరభా ధరించిన ఒక ఘకీరు కూర్చొని దర్శనమిచ్చారు. ఆయనకు పాటి గడ్డమూ మీసమూగూడ పున్నాయి. నాకు వెంటనే మెలకువ వచ్చి “ఆహో, ఫీరే నా గురుదేవులు!” అని జగ్గరగా అరుస్తూ లేచి కూర్చొన్నాను. సలగా అప్పుడే ఆకాశము తెల్లబారుతోంది. పట్టులు కిలకిలా గానం చేస్తున్నట్లు నా జీవితంలో కొత్త అధ్యాయము ప్రారంభమైనట్లనిపించింది. కాని నాకు

దర్శనమిచ్చిన మహాసీయులెవరో నాకు తెలియదు. ఆయన నెక్కడకు వెళ్ళి దల్చించాలా అని ఆరాటమారంభమైంది. ఇలానే రోజులు, నెలలు, సంవత్సరాలూ దొల్లపోయాయి గాని నాకా వివరమే తెలియలేదు. రోజూ ఆనాడు స్వప్నదర్శనమిచ్చిన మహాసీయుని స్ఫురించినమస్తిలంచుకొంటూండేవాణి. అలానే కాలం గడచి 1964లో నాకు వివాహమైంది.

నాకు 1970లో హోషంగాబాదుకు ఉద్యోగం బధిలీ అయింది. అక్కడకు వెళ్ళాక ఒకరోజు నేను కొన్ని వస్తువులు ఒక ఘాపులో కొనుక్కోడానికి వెళ్ళాను. అక్కడ మాలవేసియున్న ఒక చిత్రపటం చూచాను. పలికించి చూస్తే నాకు ఆనాడు స్వప్న దర్శనమిచ్చిన మహాసీయునిదే ఆ చిత్రం! ఆయన గులించి విచారించగా ఆయన శిల్డీ సాయిబాబా అని తెలియడం చెప్పాడు. నేనెంత అడిగినా ఆయన శిల్డీ అనే గ్రామంలో పుండేవారని, ఆ గ్రామం అహ్మదునగర్ జిల్లాలో పున్నదసీ మాత్రమే చెప్పగల్దాడు. ఎంతగా అడిగినా యింకేమీ చెప్పలేకపోయాడు. ఇక వారి గులించిన వివరాలు ఎలాగైనా వారే నాకు తెల్పాలని వారినే ప్రార్థించుకొనారంభించాను. ఆ జిజ్ఞాస నాటినుంచీ మరీ తీవ్రమైంది. ప్రతి పుస్తకాల ఘాపులోను, ఆధ్యాత్మిక పత్రికలోనూ వారి గులించిన పుస్తకాలు, వ్యాపాలు దీరుకుతాయేమోనని వెదకసాగాను.

ఆగస్టు 1972లో నేనీ జిల్లాలోని పిపలియా పట్టణానికి ఉద్యోగదర్శంలో పర్యటనకు వెళ్ళాను. అక్కడ నా మిత్రులోకరు తమ ఇంటికి నన్నాప్స్టోనించారు. మేము వారిల్లు

చేరగానే అతడు “మీరు మొదట శిల్డీ సాయిబాబా దర్శనం చేసుకోండి” అన్నారు. నా హృదయం పులకించింది. పూజాగ్రహంలోకి వెళ్ళేనికి చక్కని సాయిబాబా పటమున్నది. కొణ్ణి నిమిషాలు వారిని తనిపితీరా దల్చించాక నా మిత్రుడు ఊటి, ప్రసాదమూ యిచ్చాడు. తర్వాత ఒక గంటనేపు శ్రీ సాయిబాబా గులించి ఎన్నో వివరాలు చెప్పాడు.

మరురోజు హోషంగాబాద్లో ఇల్లు చేరగానే నాకు అంతకుమందు స్వప్నంలో మహాసీయుడు దర్శనమీయడం గులించి, తర్వాత వారు శిల్డీ సాయిబాబా అని తెలియడం గులించి చెప్పి ఆయన గులించి నాకు పిపలియాలో తెలిసిన వివరాలన్ని చెప్పాను. తర్వాత అక్షింబర్ 1972లో శిల్డీ దల్చించి, గురువారం జిల్లగే పల్లకీ ఉత్సవంలో గూడ పాల్గొన్నాను. తర్వాత ద్వారకామాయాలో వారి పట్టానికి సాష్టాంగ సమస్కారం చేసి నా ఆరోగ్యము, ఉద్యోగ సమస్యలు తీర్చి నా మనోవేదన తొలగించమని ప్రార్థించాను. నాకొక మగ జిడ్డను అనురహించమనిగూడ కోరాను.

మేము తెలిగి యిల్ల చేలన కొణ్ణి వారాలలోనే నాకు ఉద్యోగదర్శంలో ప్రమోషన్ వచ్చింది. రెండు నెలలలో నా భార్య గర్భవతియై 1973 నాకొక మగ శిశువు జిన్నించాడు. క్రమంగా మా బంధుకోటిటియంతా సాయిబక్కలయ్యారు.

- బి.కె. దుఱబే (హోషంగాబాదు)

నౌ భగవద్గీత నిత్యపొరాయణ చేయడం, శ్రీ రాఘవేంద్ర స్వాములవాలి స్తోత్రాలు మొ॥నవస్ని చదవడం చాలా సంవత్సరాలుగా పున్న అలవాటు. మా అమ్మాయి చి॥ సొ॥ క మ లా రా మ చ ० ద ర్ విజయవాడ వచ్చినప్పుడల్లా బాబా చరిత్ర చదవమని చెప్పేటి. అప్పట్లో నా నిత్యపొరాయణ ర్థంధాలే తప్ప బాబా చరిత్ర చదవాలనిపించేబికాదు. వాళ్ళింట్లో బాబా పూజ, చరిత్ర పొరాయణం చేస్తారు. వాళ్ళ అమ్మకి బాబా గురించి చెప్పినా విని పూరుకోవడమే గాని బాబాపట్ల శ్రద్ధ చూపేది కాదు.

సెం॥ క్రిందట ఓసాలి ప్రాణ్మార్గ వెళ్ళినప్పుడు మా అమ్మాయి ఆవార్య శ్రీ భరద్వాజ మాష్టరుగారు ప్రాసిన శ్రీ సాయిలీలామృతం ర్థంధం యిచ్చి చదవమంచి. కొంతభాగం వాళ్ళింట్లో పున్నప్పుడు చబివి మిగతాబి ఆ పూళోసేనే పున్న మా చిన్న అబ్బాయి వాళ్ళింట్లో పూర్తి

చేశాను. ఆ రోజు రాత్రి నాకు స్ఫుర్మంలో గదాధరుడి చరిత్ర చదవమని ఎవరో చెప్పారు. గదాధరుడంటే శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస కదా అనుకోన్నాను. అదే రోజున మా అమ్మాయి వాళ్ళింటికి అనుకోకుండా వెళ్ళడమయింది. వాళ్ళు శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవితచరిత్ర చబివారుట. చాలా బాగుందని నన్నా చదవమన్నారు. స్ఫుర్మంలో గదాధరుడి చరిత్ర చదవమనడం, చబివించడం బాబా లీలగా తలచాను. అప్పట్టించీ నాకు, మా ఆవిడకీ బాబాపట్ల భక్తిశద్దలు ఏర్పడ్డాయి. మా అమ్మాయి వాళ్ళు చబివే ర్థంధాలస్నే మేమూ చదవడం మొదలుపెట్టాము. అలాగే అప్పట్టించీ మాకు సాయి కృపాలీలలు అనుభవమవుతున్నాయి. అందులో ఒకటి ప్రాస్తున్నాను.

ఒకసాలినికింప్రాబాద్ లో డా॥ ఎ. కె. చాలగాలి ఆస్పత్రిలో ఆపరేషన్ చేయించుకోవడం కోసం జేరాను. వెళ్ళేటప్పుడు ఆటోలో

ఎదురుగా బాబా ఆశీర్వచిస్తున్న పాటో వుంది. మేము కూడా ఒక పాటో తీసుకెళ్ళాము. మంచానికి ఎదురుగా గోడకి తగిలించాడు మా మనవడు. ఆపరేషన్ ముందురోజు మధ్యాహ్నం సుమారు 2 గం॥కి నేను కళ్ళమూసుకొని పడుకొన్నాను. ఎదురుగా పున్న పాటోలోంచి బాబా వచ్చి నన్న ఆశీర్వచించి తలపు తీసుకొని వెళ్ళినట్టుగా పాటోలోకి వెళ్ళి పోయారు. అప్పుడు సంతోషంతో నేను “బాబా” “బాబా” అని వేసిన కేకలకు మాత్రాయి నిద్రపోకుండా లేచి ఏమటి కేకలేస్తున్నారు? అని అడిగాడు. ఆ తర్వాత ఆపరేషన్ అయి నేను ఆరోగ్యపంతుణ్ణి అయ్యాను. అంటే ఆ మహానుభావుడి దయే! ఆరోజు బాబా నిలువెత్తుగా నా ముందు నిలుచున్న దృశ్యమే యిప్పటికీ నాకు చాలా ఆనందాన్ని కలుగజేస్తూ పుంటుంది. సాయిబాబా పత్రిక, స్థావర మంజలి నాకు చాలా మనశ్శాంతిని, ఆనందాన్ని కలుగజేస్తున్నాయి. ఈ వయస్సులో నాకు బాబా నామాన్ని నిరంతరం జపించడంకన్నా కావల్సిందేముంది! ఎన్నో ఉత్తమ ర్థంధాల్చి రచించి తద్వారా ఎందరెందలనో భగవదనుగ్రహణికి పాత్రులుగా జేసున్న పూజ్యాలై భరద్వాజ మాష్టరుగాలకి కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు!!

- ఆరణి హాసుమంతరావు,
విజయవాడ

ఆచార్యన అధ్యక్షత వీలులు

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని గూడూరు వాస్తవ్యాలైన వేంకటేశ్వరుగారు ఈపిథంగా తెలియచేస్తున్నారు-- నేను 1970-72 సంవత్సరాలలో విద్యానగరు NBKR కళాశాలలో ఇంటర్మీడియట్ చదివాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మా క్లాసుకి వచ్చేవారు కాదు. కాసీ ప్రతిరోజు నేను వారిని కాలేజీలో చూస్తుండేవాడిని. ఏరోజు నేను సత్సంగానికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ఇంటికి వెళ్లేదు. కాలేజి అయిపోయాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు బ్యాడ్యూంట్ ఆడేవారు. అప్పుడు మాత్రం చూస్తుండేవాడిని. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎప్పుడు ప్రైవె గా వుండేవారు. ఆయనని చూసిన కొట్టి చూడాలనిపించేది. నేను డిగ్రీ చదువుకోసం నెల్లారు వెళ్లిపోయాను. మా బంధువు బలరామయ్య డిగ్రీలో ఇంగ్లీష్ (టిటరేచర్) తీసుకుని విద్యానగరులోనే వుండిపోయాడు. అతని క్లాసుకి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రావడం వల్ల వారితో చనువు పెలిగి సత్సంగాలకి వెళ్లేవాడు.

నా డిగ్రీ పూర్తవుగానే రైల్వేలో చెన్నెలో ఉద్యోగం వచ్చింది. నేను గూడ్సు బండిలో గార్టు గా పనిచేసేవాడిని. చెన్నె నుంచి గూడూరు టైట్లో వెళ్లినప్పుడల్లా గూడలికొండ కనిపించేది. ఆ

కొండని చూసినప్పుడల్లా అక్కడ బిగి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దర్శనం చేసుకోవాలనిపించేది. అలా చేసివుంటే నాకు వారితో సాంగత్యం లభించేదేమో!

1980లో బ్యాంకులో ఉద్యోగము వచ్చింది. రైల్వే ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి చిత్తారుజిల్లాకి బ్యాంకు ఉద్యోగం నిమిత్తం వెళ్లిపోయాను. 1984, 85 సంవత్సరాలలో మా బలరామయ్య నన్ను చాలాసార్లు ఒంగోలుకి రమ్మని పిలిచాడు. కాసీ నేను వెళ్లేదు. శ్రీసాయిలీలామృతం గ్రంథం కూడా పంపించాడు. నేను దానిని చదవనేలేదు.

1986లో నేను గూడూరులో ఒక జల్లు కొన్నాను. ఆ జల్లు కొనడం నా అదృష్టమని చెప్పివచ్చు. ఎందుకంటే 1977 నుంచి రెండు మూడు సంవత్సరాలపాటు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల విద్యార్థి అయిన శ్రీ కొత్తారు హరిబాబు ఆ ఇంట్లోనే అధ్యక్షి పుండేవాడట. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆ ఇంటికి చాలాసార్లు వచ్చారట. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని విద్యానగర్లో రెండు సంవత్సరాల పాటు ఉఱకే చూసి నమస్కారం చేసుకున్నందుకే వారు అడుగుపెట్టిన జల్లు నాకు జపించారు!

2004నుంచి 2008 వరకు చెన్నె

బ్యాంకులో అసిషెంట్ మేనేజరుగా పనిచేసాను. తరపాత బిలీకి నెల్లారుగాని, తిరుపతిగాని అడిగాను. కాసీ చిత్తంగా కావలికి బిలీ చేశారు. అట నా జీవితంలో గొప్ప మలుపు. మా కుటుంబాన్ని గూడూరు సాంత ఇంట్లో వుంచి నేను కావలి -- గూడూరు ఉద్యోగానికి తిరుగుతుండేవాడిని. మా బలరామయ్య సహాద్యోగి ఒకతను కావలిలో వుండేవాడు. అతనితో మొదటిసాల బాబాగుడికి (శిలాంగి ధునిలోని అగ్నిని కలిపిన గుడికి) వెళ్లాను. ఇక అక్కడినించి ప్రతిరోజు బాబాగుడికి వెళ్లడం, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సాహిత్యం చదవటం, వారి ద్రుంథాలు చబివి చాలా ఆనందించటం ఇలా జిల్గేది. ఒకరోజు బన్నులో ప్రయాణిస్తుంటే బన్ను పక్కనుంచి ఒక కారు దాటుకుని పాశయింది. దాని వెనుక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలభి పెద్దపటం కట్టి వుంది. దానిని చూడగానే నాకు ఒళ్ళ పులకలంచింది. 'పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను ముందుండి నడిపిస్తున్నారు' అనిపించింది.

2013లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు ప్రాణదానం చేశారు. అప్పుడు నేను చిత్తారుజిల్లాలో ఒక పల్లెటూరులో పనిచేస్తున్నాను. తిరుపతిలో రైలు బిగి అక్కడి నుంచి బన్నులో వెళ్లాలి.

సామాజిక మానవత్వం

ఒకసారి అలా వెళుతుండగా తిరుపతి రైల్స్ నేపులో నాకు అకస్మాత్తుగా గుండెనిపి వచ్చింది. చాలా నీరసం వచ్చేసి నడవలేకుండా పున్నాను. పరిస్థితి ఏమీ బాగాలేక వెనక్కి ఇంటికి వెళ్ళివాళిదామని నెమ్మబిగా బైటీకివచ్చి గూడూరు వెళ్ళి బస్సు ఎక్కి కూర్చున్నాను. ఇంటికి వెళ్లిసులికి నొపిపు తగ్గిపోయింది. కానీ మా ఇంట్లో వాళ్లు ఆసుపత్రికి తీసుకునివెళ్లారు. అక్కడ డ్యూక్స్ పరీక్ష చేసి, “స్టోక్ చాలా తీవ్రంగా వచ్చింది. ఇంతనేపూ ఏమీ కాలేదంటే చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది” అని చెప్పి బైపాస్ సర్జట్ చెయ్యాలన్నారు. చెన్నె ఆపోలో ఆసుపత్రిలో సర్జట్ చేయించుకున్నాను. ఆపరేషన్ ఐన రెండవ రోజున స్పూప్ వచ్చింది. రావడంతోనే పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరు గుర్తుకువచ్చారు. ఇంకా మంచం మీదనించి లేవలేకపోతున్నాను.

అప్పుడు పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరు కి ఒక ప్రార్థన చేసుకున్నాను. “తంత్రి, నిన్న స్ఫూతిమాత్ర పుసన్నడంటారు కదా! ఒక్కసారి నీ దర్శనభాగ్యాన్ని ప్రసాదించు. రోజులాగా నీ పూజ, పారాయణ చెయ్యలేను” అని ప్రార్థిస్తూ మళ్ళీ నిద్రలోకి జారుకున్నాను. అప్పుడు స్పూపులో పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరు నా ఎదురుగా వున్న పడకమీద అతన్ని పలకలంచడానికి వచ్చినట్లు వచ్చి నా వైపు తిలగారు. వారి రూపం ఇప్పటికీ నాకు కళ్ళకు కట్టినట్లు వుంటుంది. తెల్ల పంచె, తెల్లటి చొక్క వేసుకుని ఎంతో తేజస్సుతో మెలిసిపోతున్నారు! వారి చూపు నామీద పడగానే నా ఆందోళన పూర్తిగా తొలగిపోయి మనస్సుంతా హాయిగా ప్రశాంతమైపోయింది. మళ్ళీ ఆస్పత్రినుంచి డిశ్పార్ట్ అయ్యోరోజున

ఒక స్పూపుం వచ్చింది. అందులో పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరు స్యాటురు మీద ఎక్కడికో హడావిడిగా వెళుతున్నారు. “నేనూ రానా మాస్టర్ గూడూరు?” అంటే, “నువ్వు నెమ్మబిగా రా! అక్కడ మంచిరం కడుతున్నారు. పనుంది, తొందరగా వెళ్ళాలి!” అన్నారు. ఆ కలకి అర్థం 2016లో తెలిసింది.

నేను 2015లో లిట్రోరయ్యాను. వెంటనే తపాశివనం వెళ్లి పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరుకి సాప్టాంగపడి, ‘నన్ను ఏ ఇబ్బందులు లేకుండా పదాచీ విరమణ చేయించారు. హృద్భోగంనుంచి రక్షించి మరుజన్మను ప్రసాదించారు. కనుక మిగిలిన ఈ జీవితమంతా మీ నేవలోనే గడిపేటట్లు అనుగ్రహించ’ మని నమస్కారం చేసుకున్నాను. అప్పటినుంచి వారానికి నాలుగైదు రోజులు.. వీలైతే రోజు, గూడూరు నుంచి విద్యానగరుకు వచ్చేవాడిని. మధ్యాహ్న భోజనం తెచ్చుకుని సాయంత్రం వరకూ అక్కడే వుండి పారాయణ చేసుకునేవాడిని. ఎంతో ప్రశాంతంగా వుండేది. నేను చదువుకునే రోజులలో పోగుట్టుకున్న వారి సన్మిభిని ఇప్పుడు పొంబినట్లు అనిపించేది.

ఆ సమయంలో ఒకరోజు ప్రాదురాబాదునుంచి శ్రీ జి.వి.రావుగారు వచ్చారు. “తపాశివనం పునర్దురణ కార్యక్రమం చేయాలి. ఎవరైనా ఒకరు ఇక్కడ పనులని పర్యవేక్షణ చేస్తే బాగుంటుంది” అన్నారు. నేను చూసుకుంటానని వారితో చెప్పాను. ఆరకంగా నాకు ఆరునెలల పాటు రోజు తపాశివనంలో వుండి సేవ చేసుకునే ఆపకాశం వచ్చింది. నాకు 2013లో వచ్చిన కలలో పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరు,

‘మంచిరం పనులున్నాయి, తొందరగా వెళ్ళాలి. నువ్వు వెనకాల రా!’ అని చెప్పినది ఇప్పుడు ఆవరణలోకి వచ్చిందనిపించింది.

ఇక్కడ సేవ అయిపోయిన వెంటనే, “శిలడిలో అన్నదానం (ఆక్షయ పాత్ర) ప్రారంభమవుతోంది. అక్కడకి వెళ్లగలుగుతారా?” అని గుత్తి శ్రీనివాస్ గారు అడిగారు. నాకు పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరుకి కరుణకు కళ్ళవెంట సీళ్ళ వచ్చాయి. నేను ఎప్పుడూ శిలడికి వెళ్ళలేదు. ఒక్కసారి లిట్రోరైన వెంటనే వెళ్ళవచ్చాను అంతే! నెలకి పచి రోజులు శిలడిలో వుండే అవకాశం వచ్చింది. అంతేకాదు, ఇక్కడనుంచి ప్రసాదం తీసుకుని వెళ్లి చావడిలో నివేదన చేయాలి. నాకు అలా మూడు, నాలుగుసార్లు అవకాశం వచ్చింది. ఒక గురువారం నేను ప్రసాదం తీసుకుని చావడికి వెళుతుంటే దాలిలో ఒకతను మరాలీ మాట్లాడుతూ, “ఈరోజు మీరు ద్వారకామాయి లో నివేదన ఇప్పండి” అని అక్కడకి తీసుకువెళ్లాడు. అదీక అద్భుతం!

ఒకసారి ఉగాదికి గూడూరులోనే వుండిపోయాను. భోజనం చేసిన తరువాత ఆ పండగపూట గురువుగారి దర్శనానికి వెళ్లకుండా వుండటమేమిటనిపించి వెంటనే కొన్ని విడిపూలు, జస్కెట్ ప్యాకెట్లు తీసుకొని విద్యానగరుకు వెళ్ళాను. నేను వెళ్లిసులికి పూజాలి మల్లికార్చునరావుగారు తపాశివనంలో పూజ్యాలీ మాస్టర్ గూడూరు పూజ చెయ్యడానికి కూర్చున్నారు. సమయానికి నా వద్దనున్న జస్కెట్లు, పువ్వులు అక్కడ సమల్చించుకున్నాను. నాకు ఎంతో ఆనందం వేసింది. నాకు

పండగపూట గురువుగాల దర్శనభాగ్యం కలిగింది. 2016నుంచి మా ఇంట్లో ప్రతి శనివారం సత్సంగం జరుగుతోంది. మా సత్సంగంలో కూడా చాలామంచికి మంచి అనుభవాలు జరిగాయి.

ఈపిధంగా పూజ్యతీ మాస్టర్ రూగారు నా వెంట వుండి వాలికి నేనుచేసుకునే భాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తూ నన్న నడిపిస్తున్నందుకు శత సహస్ర కోటి కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకుంటూ ప్రణామాలల్పిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!!

బయ్యాజీ అప్పాజీ పాటిల్

23వ పేజీ తరువాయి

నెలల్లో తిలిగి వస్తాడు' అన్నారు. ఆయన చెప్పిన సమయానికి నాకు కొడుకు పుట్టాడు.

బాబా తమ బిపరి రోజున నాకు బిపరిసాలగా సీతి బోధించారు. కాకాబీక్షిత్త ను అక్కడనుండి పంపివేశాక నాకొక సీతినేల్చి, 'అది ఎవరికి చెప్పవద్దు, చెప్పావంటే చచ్చిపోతావు!' అన్నారు. తర్వాత ఆయన, 'నేను వెళ్లిపోతున్నాను. నన్న వాడాకు తీసుకుపోండి. బ్రాహ్మణులంతా అక్కడ నావద్దనే నివసిస్తుంటారు' అని చెప్పి నన్న ఆనుకుని శలీరం బిడిచారు. ఆ తర్వాత నానా నిమోన్స్కర్ వారి నోట్లో నీరుపాశస్తే అదంతా బయటకు వచ్చేసింది. ఆ సీరు పట్టుకోవాలని వారి గడ్డంకీంద నాచేయి పెట్టాను."

అసలు పండుగలు చేసుకోవడమంటే ఏమిటి?

03వ పేజీ తరువాయి

బిరగడమేనట. ఆయనను బైజాబాయి పీమతో నేవించినందుకు ఆమెను, ఆమె జిడ్డడైన తాత్యానుగూడ సాయి ఎంత పీమగా చూచుకొన్నారో! మహాల్యాపతి మరియు మేఘుడినిగూడ ఆయనలానే చూచుకొన్నారు. కృతజ్ఞతన్నాది ధర్మచరణకు, ఆధ్యాత్మికతకూ గూడ మూలస్తంభమని చెప్పవచ్చు. అందుకే మన ధర్మశాస్త్రాలస్తీ భగవంతుని తర్వాత మనకు పుట్టుకనిచ్చి పోషించిన తల్లిదంత్రులకు ఎప్పుడూ కృతజ్ఞాలమై వుండాలని చెప్పాయి. రాముడు, కృష్ణుడు తమ తల్లిదంత్రుల, గురువుల పట్ల ఎంత కృతజ్ఞతతో వ్యవహరించారో! ఆఖిశంకరులు, శ్రీపాద శ్రీవల్లభులు, శ్రీ నృసింహసరస్వతులు తమ తల్లుల మాటలకు అందుకే కట్టబడ్డారు. శ్రీ సాయి గూడ గత జన్మలలో తమ తల్లి మరియు సోదరులపట్ల - వారి అవగుణాలను గూడ లక్ష్మిపెట్టుక తమ ధర్మం తామెంత చక్కగా నిర్వహించారో, తమకు బట్టలునేనే ఉద్దీపించి చెప్పాలని చెప్పాలని ఎంత విధేయతతో ప్రవర్తించారో గమనించాలి.

ఇలా మన ధర్మంయొక్క పండుగలయొక్కతత్త్వమేమిటో, వాటిలో దాగియున్న భావమేమిటో తెలిసికొని మనం పండుగలు చేసుకొంటే మన జీవితాలు సార్థకమౌతాయి. లేకుంటే నిర్మాకమౌతాయి. తెలుసుకొని భావయుక్తంగా చేసుకుంటే పండుగ, లేకుంటే దండుగ! ●

పరిప్రశ్న

07వ పేజీ తరువాయి

ఆయనలేదుగదా అంటే, తక్కిన అప్పొదశపురాణాలకూ మూలమనదగు విష్ణుపురాణంలో దత్తావతారమున్నది. కృష్ణావతారమేలేదు! భారతము-విష్ణువర్యము ప్రకారం భగవంతుని అవతారాలు, లేక ప్రాదుర్భావాలు అనంతము.

శ్రీ దత్తాత్రేయుణ్ణి గులంచి ఉపనిషత్తు లేదనడం సలిగాదు. శ్రీ దత్తాత్రేయోపనిషత్తు వున్నది. శాండిల్యోపనిషత్తు ఈయన బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ, సకల దేవతామయుడుగా కీర్తిస్తుంది. అవధూతోపనిషత్తు గూడ ఆయననే కీర్తిస్తుంది. అవధూతయన్న నామము ఆయనయందే పూర్ణమైనట్లు యా ఉపనిషత్తు చెబుతున్నది.

ఇక ఒక్క సమాధానం చాలు. శోత్రుయతకు మారు పేరనడగిన వాసుదేవశాస్త్రి యనే మహాపండితునితో శ్రీ గోవిందస్వామి దత్తోపాసన చేయమంటే ఆయన "నేను వైభిక్షి, సూర్యాగ్నులనుపాసిస్తున్నాను, మరల దత్తోపాసన ఎందుకు? అన్నారు. కానీ చివరకు యాయన దత్తోపాసకులై సర్వ పురాణాంతర్గములైన దత్త కథలను క్రోణీకలించి 'శ్రీదత్త మహాత్ముము', 'శ్రీదత్త పురాణము' అన్న ర్థంధాలే గాక 'శ్రీదత్తాత్రేయ వేద పాదస్తుతి' ని ప్రాశారు. ప్రామాణికము గాకుంటే ఆయన అలా చేసియుండరు. ●

పీరమ్ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భూర్దాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అప్పార్ష ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర	450-00	ఇతర ప్రమరణలు
శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర	90-00	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	99-00	మహాత్మల ముద్దుబిడ్డడు
శ్రీ గురు చరిత్ర	99-00	ఆవధూత చివటం అమ్మ
శ్రీ సాయి సన్నిధి	120-00	శ్రీ సిద్ధారూఢ స్వామి చరిత్ర
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధమృతము	80-00	మరో నందదీపం
సాయినాథ పూజ	40-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ
శిరిడి ఆరతులు	15-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము
సాయిబాబు సేవించడమేందుకు	10-00	మహాపురుషుడు
సత్కంగము-భజన	5-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు (2)
శిరిడి క్లేత సందర్భనము	40-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్నిధి
విజ్ఞాన వీచికలు	99-00	BOOKS IN ENGLISH
పరిప్రశ్న	99-00	
మతమేందుకు ?	50-00	Sai Baba the Master
ఏది నిజం ?	50-00	Sree Guru Charitra
ధ్యానయోగ సర్వస్యం	99-00	Supreme Master(Swami Samartha)
బుధ్భుద్ధాన హృదయం	49-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings
దత్తావతార మహాత్మ్యం	75-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba
సంపితాయన గురు ద్విసాహస్రి	128-00	Children's SaiBaba the Master
పురుషసూక్త రహస్యం	40-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES
సాయిసూక్తి-ఆచార్యవాణి	10-00	Sadguru Sai Baba(Hindi)
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sai Leelamrutham(Kannada)
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	49-00	Sai Baba Jeevitha Charitham(Malayalam)
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి	70-00	Sai Baba Leelamrutham(Tamil)
శ్రీ ఆనందమాయి అమ్మ	49-00	Sri Guru Charitra (Hindi)
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Swami Samartha (Kannada)
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దీన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Sri Guru Charitra(Kannada)
స్వామి సమర్థ(అక్కలోటు స్వామి)	49-00	Shiridi Aarathi(Tamil)
మనము-మన సంస్కృతి	70-00	Stavana Manjari(Tamil)
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra(kannada)
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, c/o SRI MANGA BHARADWAJA TRUST,

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 68

Phone : +91 - 74160 41550

Branch Office: Kondaiah Bunk Street, Kothapet, Ongole, Prakasam Dt., Andhra Pradesh.

Phone: 08592 233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust(Publications)", payable at Hyderabad or Ongole.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

సౌయిభాబా మానవత్తీక వీరతులందలక్తి ఆంగ్ర సుఖతన నందట్టర శుభాకాంక్షలు!

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.